

Iz delavskih krogov. Protest delavcev.

Hudson Structural Steel Co. je ugodila vsem zahtevam delavcev.

ZMAGA KOVINSKIH DELAVCEV.

Manufacturing Tailors Association si je izposlovala ustavno povelje proti krojačem.

Newyorkski tobakni delavci bodo priredili protestni shod proti nasilstvom mestne oblasti v Tampa, Fla., in proti surovemu vedenju stavkoka- zov in specialnih policistov. V Tampa štrajka nad 8000 tobaknih delavcev in zaradi štrajka v Tampa so tudi newyorkski tobakni delavci pričeli štrajk. Voditelji štrajka trde, da se stavkarji v Tampa nprestano napadajo in da si niso življenja varni.

Tobakni delavci agitirajo za razširjenje delokroga unij in za bojkotiranje tobaknega trasta.

Zmaga železninarjev in kovinarjev.

Delavci železne stroke, ki so delali pri Hudson Structural Steel Co. in so bili pred dnevi pričeli štrajkati, ker je kompanija štiri delavce brez plovoda odpustila, so se spet vrnili na delo, ker je družba vsem njihovim zahtevam ugodila. Delavci so dosegli skrajšanje delavnega časa za 6 ur na teden, zvišanje plače za prekurno delo in pripoznanje unije.

Kovinski politiji in platinirji tvrde Joseph Gidon na 153 W. 47. cesti so tudi zmagali nad svojim delodajalcem. Tvrdba je sklenila z delavci pogodbo, s katero se zaveže, da se bo na teden samo 40 ur delalo in vsako prekurno delo se bo plačalo dogovorno z delavci. Tvrdba bo tudi same unijske delavce namočala.

Ustavno povelje

Zveza krojaških mojstrov je izposlovala pri sodnji ustavno povelje proti stavkojem krojačem, da bi krojaške unije ovirala v nadaljnjem razvoju. Število krojaških mojstrov, ki ne želijo priznati zahtev štrajka- rojnih delavcev se kvi al dneva doveva. Zadnje dni je 40 mojstrov za- dovoljilo zahtevam delavcev in ti so vsi spet prišli na delo.

Ostra sapa na Ellis Islandu.

Na naseljskem otoku Ellis Islandu veže vedno hujša sapa. Zdelo se je izdal nov ukaz proti izseljenecem. — Kdor je zdaj prišel v Ameriko in je imel tu sorodnike, je lahko prišel v deželo, ako so sorodniki pred notarjem potrdili, da bodo za njega skrbeli in da ne bodo v nadlego javnim korporacijam. Tak affidavit je navadno rešil izseljenca deportacije. Zdelo se je, da bodo te družbe. Naseljske oblasti so menda prišle na sled, da mnogi grški in srbski priseljenec, ki so dobili take affidavite, sploh niso imeli sorodnikov v Ameriki in da so dobili te listine na zvižani način po svojih znanjih in prijateljstvih. Generalni naseljski komisar je zdaj odredil, da se morajo oblasti vsakokrat o tem prepričati, ako ima priseljenec tudi res sorodnike v Ameriki in ako so navdne v Affidavitu tudi resnične. To hode trajalo vedno dolgo časa in izse- ljenci bodo morali sedeti po več ted- nov na otoku solza in čkati rešitve.

Na lovu ustreljen.

Vancouver, B. C., 29. okt. — Dan B. Gibson, 23 let star, iz New Yorka, je bil v gozdu na severni strani Van- couverja od E. Younga ustreljen. Lovec je mislil, da strelja na jelena. — Gibsonovo truplo so prepeljali v Van- couver.

Proti koleri.

Youngstown, O., 28. okt. — John Maleo in Matjo Bryla, dva laška pri- seljenca, ki sta dne 25. okt. prišla iz okuženih krajev v Italiji, sta bila na ukaz državne zdravstvene oblasti prijeta in se nahajata zdaj pod zdrav- stveno-policijskim nadzorstvom. Neki tretji priseljenec je všel iz kvaran- tene v Philadelphia in se obrnil v Youngstown, kjer za zdaj oblast izseje.

Generalni štrajk ekspresnih uslužbencev.

Vse policijske rezerve so v pripravljenosti proti štrajkarjem.

VOJAŠTVO V NEW JERSEYU.

Štrajkarji napovedujejo za danes od- ločilno bitko. Tudi vozniki depar- tement storov bodo štrajkali.

Štrajk ekspresnih voznikov in uji- hovih pomagačev je ustvaril tako re- sen položaj v New Yorku in New Jerseyu, da je vsa policija na nogah in vojaštvo v pripravljenosti. Okolice, kjer se nahajajo skladišča in hlevi ekspresnih družb, je bila v soboto in nedeljo v obsednem stanju. Situacija je v soboto postala še ne- varnejša, ker so tudi vozniki West- cott ekspresne družbe pričeli štraj- kati. Plakati na raznih mestih so na- znanjevali, da stopijo v štrajk tudi vozniki raznih velikih prodajalnic.

Odlučna bitka.

Štrajkarji so naznanili, da se bodo danes v štrajku ekspresnih uslužben- cev bila odločilna bitka. Ako se eks- presne družbe ne bodo hoteli pogajati s štrajkarji in zadovoljiti njihovih zahtevam, potem bodo štrajkarji zabranili dovažanje premoga. Vozni- ki premogarskih družb bodo danes pričeli s štrajkom. V soboto so se v New Jerseyu in New Yorku vršila zborovanja štrajkarjev, pri katerih se je pokazala velika solidarnost delav- cev.

Velika škoda.

Velike zaloge blaga, živin in drago- cenosti so nakopičene v skladiščih ekspresnih družb, in v mestu se je že pokazala kalamiteta. V skladiščih Adams Express Co. je mnogo kuretn- ne, katere nihče ne krmi. Krsta z mr- šcem je ležala več dni v skladiščih pod zaboji in paketi, predno so jo mogli najti in odstraniti. Ekspresne družbe so poskušale blago ekspedi- rati, pa ni bilo mogoče. Policija jim daje varstva le za vozove, s katerimi se prevažajo dragocene stvari, sicer pa morajo ekspresne družbe same skrbeti za varstvo voznikov.

Stavkokazi.

Stavkokazni se godi jako slabo. Kjerkoli jih štrajkarji dobe, jih pre- tepejo in v hlevih ekspresnih družb jih morajo čuvati policisti. V prostori- h tvrde Wardell & Mann, ki na- jema stavkokaze, je nastal v soboto oggaj. Sumi se, da je bilo podžgano. V hiši šte. 502 W. 25. cesta so bili stavkokazi nastanjeni, ko so štrajkar- ji za to izvedeli, vse šipe na listi po- bili in policija je morala stavkokaze v patrolnih vozovih prepeljati v drugo hišo. Stavkokazi so nezadovoljni s postopanjem družb in bodo tudi ostavili delo.

Izgreji.

Kjerkoli se prikažejo vozovi eks- presnih kompanij, jih napadejo štraj- karji s kamni in steklenicami. Kon- jaska oprava se prereže in konji izpre- žijo. Blago na vozovih se pomeče po cesti. Najhujši so bili izgreji na 42. cesti med peto in šesto avenijo. Nad 1500 štrajkarjev je oblegalo uradne prostore Westcott ekspresne družbe in policija je le z velikim trudom pre- prečila, da niso štrajkarji napadli vozove te ekspresne družbe. Na več krajih v mestu je prišlo do spopadov med štrajkarji, stavkokazi in poli- cisti. Več oseb je bilo ranjenih.

Milica v Jersey City.

Najbolj rabiati so štrajkarji v Jersey City in v Hoboken. Guverner Fort je že odredil, da se iz Camden pošlje vojaštvo policiji na pomoč ali povelje se je pozneje preklekalo. Polo- žaj je zelo nevaren, ker so štrajkarji izvedeli, da so med stavkokazi Pin- kertonovi detektivji, oboženi z revol- jere. Štrajkarji so se pri županu pritožili zoper nastop teh detektivov. V zborovanju, ki so ga štrajkarji pri- redili, je govoril tudi hobokenski žu- pan Wittmann in opominjal štrajku- joče uslužbence, da se zadržijo mirno, ker le v tem slučaju morajo računati na simpatije občinstva.

Revolta v Uruguay. Položaj resen.

Revolucionarno gibanje je naperjeno proti predsedniškemu kandidatu Jose Battley Ordonazu.

NAD TRI TISOČ INSURGENTOV.

Vlada je poslala vojake nasproti in- surgentom, ki so na potu proti glav- nemu mestu.

Buenos Aires, Argentinija, 29. okt. — Nad 3000 insurgentov republike Uruguay je na potu od brizljanske meje proti glavniemu mestu. Manjši oddelki, ki so se jim hoteli pridružiti, so bili po vojaki ustavljeni. London, 29. oktobra. — Specialno brzojavno poročilo iz Montevideo pravi, da je položaj v republiki Uruguay zelo resen. Bati se je, da izbruhne revolucija. Ob mejah se zbirajo upor- niki.

Vzroki revolte.

Uporno gibanje je naperjeno proti predsedniškemu kandidatu Jose Bat- tley Ordonazu. Vlada je poslala vo- jaštvo, da nudi nemire. Več nacio- nalistov je bilo v Montevideo in v drugih mestih aretovanih. Zunanji minister senor Bachini je na zahteva- nje predsednika resigniral in njegov naslednik je postal senor Vidal. Pre- bivalstvo je v veliki razburjenosti, i je zelo hudo na vlado, ker mu hoče usiliti nepriljubljenega predsedniške- ga kandidata, ki je znan sovražnik napredka in gospodarskega razvoja v deželi.

ZIMA SE OGLAŠA.

SNEG V PENNSYLVANIJU IN NA JUGU.

Louisville, Ky., 28. okt. — Na jugu in jugozapadu države Kentucky je nastopilo zimsko vreme. V Tennessee je v nekaterih krajih zapadel sneg. V Oklahomi je padlo živo srebro v to- plomeru na 28 stopinj. Tudi v sever- nem Texasu in v srednji Georgiji ima- jo mrzlo vreme. Tudi v Mississippi, Alabami in v severni Floridi je mrz- lo vreme.

Pittsburg, Pa., 29. okt. — V celem severozapadnem delu Pennsylvanije je danes zvečer snežilo in je padel sneg od enega čevlja do pet čevljev na visoko. Tudi v Pittsburgu je sne- žilo. Posebno hud je bil snežni vihar v Oil City, Titusville in Meadville. V Allegheny gorovju so hribi pokriti s snegom.

Policijski škandal v Chicagu.

Springfield, Ill., 29. okt. — Drž. Supreme Court je potrdil razsodbo kriminalnega sodišča v Cook County proti lješemu policijastemu nazor- niku Edwardu McCanna, ki je bil za- radi podkupljivosti obsojen v leto-od- enega do petih let. McCann se je pred poroto dokazalo, da je vzel \$575 mita. Denar sta mu dala dva posest- nika bezniče, Louis in Julij Frank, za posebno varstvo.

McCann je baje velikanske svote v ta namen kolektiral. Najbrže se bo- de zdaj stvar še nadalje preiskovala, ker je mogoče, da so bili tudi višji zos- poldje udeleženi pri izsiljevanju denar- ja. McCann stoji pod varščino 550- 000 in se hode proti njemu dvignilo še pet obtožeb.

Bratranec španskega kralja.

Na parniku "Princess Irene" sta dospela v New York Mr. in Mrs. de Bourbon, o katerih trde potniki, da sta vojvoda in vojvodinja de Bour- bon. Vojvoda je bratranec španskega kralja Alfonsa. Ko je parnik prišel v doek, nista skrivnostna tuja za- pustila parnik, marveč se vsedla k mizi in igrala domino. Neki časnikar, ki je izvedel kdo da sta tuja, se je približal vojvodi in ga vprašal o im- enu njegovega potovanja v Ameri- ko. Vojvoda je bil ves nesrečen, da ga je časnikar motil pri igri in mu dejal, da nima ničesar povedati in ga prosil, da se odstrani, kar je seveda časnikar storil, da "visokega" go- sta ni motil pri naspornem delu.

Nova vlada v Portugalu. Ločitev cerkve od države.

Provizorična vlada je izdala dekret, s katerim je uvedena ločitev cerkve od države.

SVOBODNO ČASOPISJE.

Časopisje priporoča amerikanski vla- dni sistem s predsednikom in kabi- netom.

Lisbona, 29. oktobra. — Vlada je izdala dekret, s katerim se uvede v Portugalu ločitev cerkve od države. Drugi dekret nanašajo, da je časopi- se svobodno in da more brez strahu izražati ljudsko mnenje. Vlada se ni hotela udeležiti maše, ki se je brala za padle revolucionar- ce in je utemeljila svoje postopanje s tem, da hoče biti v vseh verskih stvar- eh nevtralna.

Amerika za vzgled.

Časopisje priporoča inauguracijo vladnega sistema s predsednikom in kabinetom, po vzoru amerikalnih držav. Časopisje daje prednost temu vladnemu sistemu, pred parlamentar- nim, kakoršni obstoje v evropskih državah.

Ločitev zakona.

Justični minister izdeluje načrt zakona o ločitvi zakona. Zakon se bo- de lahko ločil, ako bodei obe stranki zadovoljni.

Portugalski menihi v Angliji.

London, 29. okt. — Protestanti vplivajo na vlado, da prepove portu- galskim menihom, ki so po revoluciji izgnani iz Portugalske, bivanje v deželi. Protestanti pravijo, da je že preveč katoliških menihov v Angliji in da bode katoliška cerkev v Angliji dobila prevelik vpliv, ako se še na- daljno priseljevanje menihov ne za- stavi.

Meščanske garde v Španiji.

Madrid, 29. okt. — Odkar je vlada dobila dokaze v roke, da se med voja- štvom širi socialistično gibanje, se trudi, da bi ojačila meščanske garde. Le-te se rekrutirajo iz srednjih stanov in na nje se mora monarhija v vsa- kem slučaju zanesti.

Kolera v Cincinnati.

Cincinnati, O., 29. okt. — Uradniki zdravstvene urada so prijeli nekega Italijana, ki je prišel iz okuže- nega kraja v Italiji in je obolod pod sumljivimi okolnostmi. Odvedli so ga v bolnišnico, kjer je pod nadzorstvom zdravnikov. Italijan je bil prišel v sredo iz Evrope v Philadelphiaju v družbi dveh rojakov, ki pa sta se od- peljala v Parkersburg, W. Va.

Žepne tatice v avtomobilu.

Najstarejši newyorkski detektivji se ne morejo spominjati, da bi se bilo kdaj kaj takega prigodilo. Dve žepni tatice, ki so prav na slabem glasu, ni- so samo dobile poroka, kateri je zalo- žil za nje varščino \$2000, temveč po- rok je prišel celo z velikim rdečim avtomobilom po nje pred policijsko sodišče in jih v avtomobilu vzel seboj.

Poskušni umor in samomor.

York, Pa., 29. okt. — Peter Senft, 40 let star, je streljal na svojo ženo in jo nevarno ranil, na kar se je sam usmrtil. Zakonska sta bila ločena in mož se je hotel spraviti s ženo, ali ta ni hotela ničesar vedeti o spravi. — Preprič med zakonskima so bili provz- ročili otroci iz prvega zakona.

Cena vožnja.

Parnik od Austro-Ameriana prop- EUGENIA odpluje dne 5. novembra.

us New Yorka v Trst in Beko. S tem parnikom dosepejo Slovenci in Hrvati najhitreje v svoj rojstni kraj.

Vožnja stane iz New Yorka do: Trsta ali Beke \$35.00 Do Ljubljane 33.60 Do Zagreba 34.20 Vožnje listke je dobiti pri Frank Sehnar Co., 82 Cortlandt St., New York.

Politično gibanje v slovenskih pokrajinah.

Cesar je potrdil novi ljubljanski šta- tut in ljubljanski volilni red.

VOLITEV NA DOLENSKEM.

Štajersko ustavoverno veleposestvo je za spravo s slovenskimi poslanci.

Ljubljana, 30. okt. — Kar se je minister Haerditl zarotil, to je izpol- nil. Cesar je potrdil novi ljubljanski Statut in novi ljubljanski volilni red. Obecnim je cesar potrdil tudi občinski red in občinski volilni red za vse dru- ge kranjske občine. Štiri dni potem, ko je prišel po kranjskem deželnem zboru sprejeti statut in volilni red na Dunaj, je bil potrjen. Še nikoli, kar svet stoji, ni bil noben zakon tako hitro potrjen kakor ta.

Dopolnilna volitev na Dolenjskem.

Pri dopolnilni volitvi v Belokrajini je bil izvoljen za državnega poslanca deželni odbornik, profesor Evgen Jare z 538 glasovi proti naprednja- ku Engelbertu Ganglu, ki je dobil 1745 glasov. Evgen Jare je pristal Slov. ljudske stranke.

Štajersko veleposestvo in obstruk- cija.

Štajersko veleposestvo je izdalo ne- ko izjavo, v kateri pravi, da se mu zdi nemogoče, da bi se dala slovenska ob- strukcija premagati ter da je zato za sporazum in obojestransko olne- hjanje. Kakor se vidi, je ustavoverno veleposestvo postalo nekoliko vro- če, ker taji dejstvo, da je podpihovalo nemške nacionalce proti slovenskim poslanecem.

Istrski deželni zbor zaključen.

Istrski deželni zbor je že tretjič za- ključen. Italijani so zahtevali 50 ti- soč krou podpore za istrsko deželno razstavo v Kopru, ki je imela veli- kanski deficit. Slovani pa so se vprli in prišlo je v zbornici od sila burnih prizorov, na kar je vladni zastopnik prebral izjavo vlade, da je zasedanje istrskega deželnega zbora zaključeno.

Učiteljska gospodarska in kreditna zadruga.

Celje, 29. okt. — Tu se je ustano- vila učiteljska gospodarska in kredit- na zadruga za ves avstrijski slovenski jug. Ta zadruga bo v gospodarskem in socialnem oziru velikega pomena za slovensko učiteljstvo.

Čenjeni urednik:—

V sedanjih volilnih borbi se bije boj za zdrave principe amerikanizma. Jaz sem bil vedno mnenja, da je amerika- nizem v prvi vrsti predmet principov in ciljev in ne rojstva in ako jaz apelu- jem na vse patrijotične Amerikan- ce, potem apelujem ravno tako na one, ki so bili rojeni preko oceana, kakor na te, ki so bili rojeni v Zjed. državah. Med svoje zveste prijatelje štejem, odkar sem v javnem življen- ju, mnoge, dobre in patrijotične državljanke, ki so bili rojeni v raznih de- želah, može, ki so bili rojeni v Nem- čiji, Franciji, Italiji, na Angleškem, Škotskem, in Irskem, v Rusiji, na Poljskem in v drugih slovenskih de- želah, može, ki so različnega verskega prepričanja ali ki imajo dobre zna- čaje in dobra načela. Ti može, roje- ni v starem svetu, so se izkazali kot zvesti in zanesljivi amerikalni državljanji in so z veseljem delovali za načela poštenosti in napredka. V boju za izvolitev Hary L. Stimsona kot gu- vernerja in za zmago nad demokrat- skim ticketom, kateri bo podpira to- liko poštebnih mož, upravičeno pričau- kujem, da bodo ti dobri amerikalni državljani nas podpirali in jaz sem prepričan, da se bode to tudi zgodilo. Mnogo teh mož, ki so bili rojeni pre- ko oceana, zavzema odlična mesta in nekateri so tudi naši kandidati. To le- to se morajo vti dobri in odkritosrni državljani boriti ramo ob ramo za iz- volitev Stimsona in ticketa, kateremu on načeljuje.

Z nadanostjo

Theodore Roosevelt.

Iz Avstro-Ogrske. Šolski zakon.

Koroški deželni zbor bode reorganiz- ral šolstvo v deželi.

OLJNI TRUST V AVSTRIJI.

Volilni boji na Hrvaškem so bili zelo ljuti.

Ljubljana, 29. okt. — Finančni od- sek koroškega deželnega zbora je sklenil, da se ljudsko šolstvo preuredi tako, da se uvede šestletni obvezni obisk navadne ljudske šole in štiritlet- no obligatorično obiskovanje nadalje- valne šole. Kjer zahtevajo potrebe, naj bode pouk polnodneven. Koroški deželni zbor je mnenja, da selanja ljudska šola ne zadostuje potrebam prebivalstva, češ, velika večina prebivalstva pripada kmetstvu in obrt- nemu stanu, a ljudska šola ne pri- pravlja mladine za ta poklje v zadost- ni meri.

Oljni trust v Avstriji.

Dunaj, 29. okt. — Kakor vse kaže, bode oljni trust je zmagal v Avstriji. Ministrstvo je sedaj sklenilo, da se ne bode več vtikalo v preprič med olj- nimi producenti, kar pomeni toliko, da hoče avstrijske producente izročiti amerikalnemu oljnemu trustu. Vla- da pravi, da si producenti naj sami pomagajo.

Volitve na Hrvaškem.

Zagreb, 29. okt. — Danes so se pri- čele volitve v sabor. Volilna borba je zelo huda. Deset strank je postavi- lo kandidate.

Izd volitev še ni znan.

Amerikanski poslanik v Carigradu je odstopil.

Washington, 29. okt. — Oskar S. Straus, amerikalni poslanik v Cari- gradu je vložil resignacijo na svoje diplomatično mesto. Poslanik se na- lahja sedaj v Zjed. državah. Dne 3. septembra je odptoval s svojo ženo iz Carigrada, in takrat se je reklo, da pojde samo na dopust. Poslaniške po- sle vodi za časa njegove odsotnosti John Ridgely Carter.

Poslanik je star 60 let in je rojen v rnski provinci na Nemškem. Studiral je na Columbia vseučilišču pra- vo. Po končanih študijah se je posve- til advokaturi. Predsednik Cleveland ga je imenoval poslanikom v Carigradu in predsednik McKinley je tudi tako visoko cenil njegove zasluge, da ga je pri nastopu predsedništva tudi imenoval poslanikom na tem mestu. Predsednik Roosevelt ga je imenoval članom mednarodnega razsodišča v Haagu. Leta 1906. je postal trgovski tajnik in ko je kot tak odstopil, je bil zopet imenovan poslanikom v Cari- gradu.

Anarhistični kraval v Parizu.

Paris, 29. okt. — Člani poslanske zbornice so priredili slavnost v spo- min usmrtilve profesorja Ferrera. — Med slavnostjo so vdrli v dvorano španski anarhisti in naskočili tribu- no. Nastal je pretep, pri katerem je bilo več poslancev telesno poškodova- nih. Policija je naredila mir.

Denarje v staro domovino

posiljamo
za \$ 10.35 50 kran.
za 20.50 100 kran.
za 41.00 200 kran.
za 102.50 500 kran.
za 204.50 1000 kran.
za 1020.00 5000 kran.

Poštarina je všteta pri teh svotah. Doma se nakazane svote poplinsamo (splačajo brez vinarja odbitka). Naše denarne pošiljave tplačajo c. kr. poštni krasilni urad v 11. do 12. dnah.

Denarje nam pošlajte je najprih- ljeje do \$25.00 v gotovini v priporo- čenem ali registriranem pismu, večje- manke po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft. FRANK SAKSEE CO., 82 Cortlandt St., New York, N. Y. 6104 St. Clair Ave., W. E. Cleveland, Ohio

Velike Blaznikove družinske PRATIKE

ZA LETO 1911
razpošljamo po 10 centov komad v poštuno vred.
Cena za 100 Pratik je \$5.00, za 50 Pratik pa \$2.75. Znesek naj se blagovoli pošiljati pri manjšem naro- čilu v poštinih znamkah, pri večjem pa po Postal Money Order ali čeku.
SLOVENIC PUBLISHING CO., 82 Cortlandt St., New York, N. Y. Pratike je dobiti tudi v podružnici FRANK SAKSEE CO., 6104 St. Clair St., Cleveland, Ohio.

Vesti iz inozemstva. Kitajski parlament.

Demonstrativni odhod konstitucional- nih demokratov in radikalcev iz rus- ske dume.

BOMBA V PARIZU.

V Abesiniji se spopadli pristaši bivše cesarice in sedanjega cesarja. Mnogo mrtvih.

Peking, 29. okt. — Prine regent je naročil državnemu svetu, da se posveti- o k spomeniki, katero so mu izročili delegati provincialnih deželnih zborov in izreče svoje mnenje. Spome- nica zahteva upeljavo volitev in ustanovitev parlamenta. Sodi se, da bode večina državnega sveta sprejela predloge spomenice.

Demonstracija v ruski dumi.

Petrograd, 29. okt. — V prvi seji dume so konstitucionalni demokrati predlagali, da se poslanci v znak spo- štovanja do umrlega bivšega predse- dnika gosudarstvene dume, Sergija Muromtseva, dvignejo s sedežev. — Podpredsednik je odločil, da ne da predloga na glasovanje, na kar so konstitucionalni demokrati in radi- kalci demonstrativno opustili zbor- nico. Muromtsev je bil konstitucio- nalni demokrat.

Bomba v Parizu.

Paris, 29. okt. — Pred stanovanjem podtajnika v vojnem ministrstvu so našli bombu z gorečo vrvice. Neki poli- ceist je vrvice odtrgal in nesel bom- bo na policijo. Pri preiskavi se je konstatiralo, da je bomba prazna in da si je nekdo morda samo hu- tel pošaliti.

Boji v Abesiniji.

Rim, 29. okt. — Iz Addis Abeba, glavnega mesta Abesinije se poroča, da je prišlo do spopada med pristaši cesarice Taitu in mladega cesarja Lidj Jeassu. Na obeh straneh je bilo mnogo ubitih. Cesarica Taitu, ki je imela za časa svojega sopoga cesarja Menelika velik vpliv, je bila po smrti Menelika ujeta in poslana v prognau- stvo. Njen brat Pas Wallis je nato nabral vojakov in napadel čete se- danjega cesarja, ki je nečak cesarice Taitu.

Najem kitajskega posojila v Ameriki.

Peking, 30. okt. — Cesarski edikt pooblaščuje vlado, da najame posojilo \$50,000,000 pri sindikatu ameriških bankirjev. Emisijo bonдов bode sindi- kat prevzel po 95. Bondi se bodo obrestovali po pet od sto. Bondi se bodo rešili v teku 40 do 45 let. Od posojila se bode pet do deset milijon- ov porabilo za industrialne naprave v Mandžuriji, drugo pa se bode porabilo za uredbo nameravane vred- notne reforme.

Ž

Dvoje srečnih ljudi.

Spisal Ivan Cankar.

I.

Marijan Muhan, mlad uradnik, je bil v vsakem obziru srečen človek. Tako ravno n tebe cesarska cesta od Jelicke do Ljubljane, kakor je teklo njegovo življenje. Bilo je kakor izprehod v lepem pomladanskem jutru; nazadnje se je utrudil, odpočil si je pod košato jablano, ter se je oženil. Njegova žena je bila mlada, lepa, prijama, z bogato doto blagoslovljena, z vsemi tistimi čednostmi oblagodarjena, ki jih je potreba ženi mladega uradnika. Ljubila sta se pri- rono in vse mesto je reklo in hvalilo: "Dvoje srečnih ljudi!"

Kmalu po svatbi sem ga srečal na evsti. Jeseni je bilo. Ogrujen je bil v dolgo sivo sukuto, glavo je imel upoginjeno, ustnice napete, gledal je v tla s kalinim očmi. Koraj, da sem ga spoznal.

"Kaj se je zgodilo, Marijan?"
"Nič posebnega, nič nenavadnega!" je zlovoljno odmahnil. "Zgodi- lo se je tako in tako, kakor vsako leto ob tem času, konec septembra. Zaljubljen sem se!"

"Saj si oženjen!" sem vzdiknil.
"Saj hvali vse mesto..."

Pogledal me je tako zamisljeno in temno, da sem obmolnil.

"Stopiva kam..." v to kavarno središča, kaj je prazna!"

Ko je sedel za mizo, glavo globoko sklonjeno, ob dlani oprto, oči zamisljene, na pol zatiskane, sem mu pogledal v obraz in sem se le takrat vdal, da je lep človek. Glava je bila kakor iz zamolke belega kamna izklesana, lasje in brki črni mravci, dvoje oči ametistov. Njegove roke so bile nežne in bele, čisto ženske.

"Ali veš, kaj je ljubezen?" me je vprašal.

"Da bi tako ne vedel!"

"Ničesar ne veš! ... Ali ti je všeč moja žena?"

"Oprostite..."

"Seveda ti je všeč, komu bi ne bila? Mlada, lepa, z vsemi čednostmi oblagodarjena... tako pravijo, ne? Tudi jaz sem bil zaljubljen vanjo. Hudo zaljubljen, tako kakor v vsako žensko prej in kasneje; je naključje je naredilo, da sta šle pred oltar; komaj sem vedel, katera kleč in moji levi strani, če je Ana, ali Helena, ali Nina... Bodi karkoli, moji ženi je Franca ime... Zakaj me gledaš tako natanko? Ne, ni se mi zbledelo... Ali še ti zdi mogoče, da sem zlobil uji na čast in slavo petnajst sončev, cel venec, in da sem rekel Franca namesto Franca? In vse to štirinajst dni pred poroko? Zdi se ti nes pametno, zato ker ne veš, kaj je ljubezen?"

Mislil bi, da zbija paste šale, če bi njegov pogled ne bil tako resen in žalosten.

"Kakšna ljubezen je, če je človek zaljubljen v to ali drugo Heleno, v eno samo in edino, takorekoč v siromašen atom vesoljnega ženstva? Kakšna vera bi bila, če bi se ravnal kristjan po eni sami božji ali cerkveni zapovedi in bi zanečarjal vse druge? ... Ne bodi ožaljen, primera ni brezbožna! ... Zgodilo se je mnogokrat, da sem zvečer prisegel ženski večno ljubezen in zvestobo in da sem se drugo jutro na vse zgodaj zaljublil v drugo žensko, ki ni bilo prav nič lepša. Spočetka se mi je zdelo ta stvar čudna, skoraj prezretna, zdaj pa me razumem. Da bi je razumel! Dokler me ni obsedelo to spoznanje, sem bil srečen človek, najprej na svetu, brez misli... Sed sem čez travnik in se nisem oziral, kaj sem pohodil. Trgal sem evet za evetom in sem bil prepričan, da ljubim vsega posebej, drugega za drugin; zdaj pa vem, kaj meniš, da ljubim ves vesoljni travnik... O, tudi tiste evetove ljubim že zmirom, ki sem jih že zdavnaj odtrgal, zaljublil v stran ter pohodil... Nekoli sem se zaljublil v žensko samo zategadelj, ker je nekoliko šiklila. Zaljubljenec je radodaren; ljubša moja, je nekoliko šikla, vse drugo ti ho navrženo! In mahoma jo obušje s čednostmi, dobrotami in lepotami vsega ženstva. In en večer; dokler narreš ne izpregleda, da je moja lepša, če človek ne šikla. Kadar tako izpregleda, vzame svoji zaslepljeni kratkosti vse čednosti, dobrote in lepote; kakor posojeno sudnjo ter nese drugam to svojo večno doto... V Heleno sem bil zaljubljen, ker je imela tako zlate lase, kakor nobena druga; v Mici sem se zaljublil, ker je imela rme lase, ki so bili kakor od bakra, kadar je solnce sijalo na nje... In prisrežen ti, da sem ljubil obe dve z vsem srcem in z svojo dušo, kakor prej in pozneje še mnogo drugih. Če ni bilo zaradi las, je bilo zaradi oči, zaradi ustnic, zaradi zvoznega ali zamolkega glasa, zaradi polti, zaradi života, zaradi hoje... skratka, poljubljal sem atril buč, zato ker sem bil zaljubljen v človek. Ali razumel?"

"Ne!"

"Popolna ženska ni tista ženska, ki bi bila oblagodarjena s čednostmi, lepoto, lepoto, strastno in grobi vseh žensk, ki so bile, so in bodo na svetu. Vsaka ženska ima le en siromašen atribut tiste popolne ženske in vsaka drug atribut. O bledost — popolna ženska se nikoli ne bo rodila, zakaj preveč je atributov in preveč si nasprotujejo. Nikoli ne bo rasla lipa, ki bi bila h kratki javor; nikoli ne bo tekla voda, ki bi bila h kratki ogenj! Ljubezen je v sreč, iče, poljubila, objemlje — nikoli ne najde, ne poži, ne objame tistega telesa, po katerem hrepeni z vso neuganno močjo!"

"O! same žalosti je skrtil obraz v dlani."

"Boli me, kakor neizpovedan greh, da me z otroško, čisto ljubeznijo ljubiti ta blaga ženska, žena moja, Franca imenovana... da ne slutim, kaj je nevedna nečestitost... da ne vem, kako jo varam in skritim z vsako mislijo, z vsakim pritaženim pogledom... o Bog!"

Zasmilila se mi je v sree.

"Kakšen atribut... kakšno žensko si izgledal?"

"Smoč!... Malo šepava je, čisto malo... zakaj niso vse ženske šepave, čisto malo šepave..."

II.

Zelo sem bil vesel, ko sem spoznal, da njegova žena ni le mlada, lepa, prijama, z obilnimi čednostmi oblagodarjena, temveč da je tudi dahovita. Toliko bolj sem bil vesel, ker sem prekrat v svojem življenju videl in slišal dahovito žensko, to prčadno stvar božjo, ki je bolj rečka, kakor praprošno seme.

V tisti in v domači obleki je bila mnogo lepša nego narešni. Njen obraz je bil... obstrnel sem, ko sem ji natanko pogledal v obraz. Svojenim mož je bila podobna, gospodu Marijanu; zamisljene oči, napete ustnice, zamolki, takorekoč zametni glas; in v vsem pritaženju bledost, v glasu, na ustnicah in v očeh.

Pogledala me je s tihim, spreim pogledom — kakor gleda človek na duri, kadar misli v daljnjo daljavo.

"Kada bi komu povedala z oboho pridano, ki mi je že zdavnaj v misli; z oboho o ženski, ki jo poznam. Tista ženska je bila srečna; ljudje so tako rekli. Cesarska cesta od Jelicke do Ljubljane ne teče tako gladko, kakor je teklo njeno življenje. Zaljubljena je bila tako rekoč že od rojstva. Njena ljubezen je bila kakor plamen v praplini — vsak bip je planila na drugo stran in je takoj odskočila. Kajti zaljubljena ni bila v teža ali drugačnega Ivana, Karla ali Adolfa, temveč v moža... v moža sploh..."

Poslušal sem in sem strmel. Zdelo se mi je, da sem se slišal tako pesem; kje in kdaj sem jo slišal, se nisem spomnil.

"Spočetka se ji je zdelo čudno, skoraj prezretno, da bi bila iz vsega sree in z vso dušo zaverovana zjutraj v črnega Rinala, opoldne v zlatotasega Armina, zvečer v kostanjevega Milana. Zaljubljena pa je bila zmirom resnično, globoko in prisrčno, ali tako hitro po vrsti, da je lahko rekla: Če se mi ta ali oni izneveri, se objim!... Na vse zadnje se je omožila. Ko je klečala pred oltarjem in je izpregovoril duhovnik ime Marijan, se je zelo začudila; mislila je namreč, da kleči poleg nje Adolf, ali kdo drugi... Ne, da bi Marijana, svojnega moža, ne bila ljubila. Lep človek je, mlad, prijazen, z vsemi čednostmi oblagodarjen... Ali vendar je kakor vsi drugi, ne več, ne manj... le siromašen atribut vesoljnega ženstva..."

Njen pogled je bil tako žalosten, s solzami zastri, da se mi je v sree zasmilila.

"Skoraj na smeh mi je bilo, kadar je Ivan, ali Karl, ali Adolf, ali kdočoli trepetal od same sree, ko sem mi radovoljno napela ustnice. Mislim jestromak, da poljubljam nje..."

"To se pravi, zdaj govoriš o tisti čudni ženski... Misli je siromak, da poljublja nje, ona pa je poljubovala tistega moža, ki ga je ljubila v svojih sanjah... Ko je bila že mlado dekle, skoraj otrok, se je zaljubila v nekčega snmo zategadelj, ker je bil kovar; njegova lisa so bila trla in raskava kakor usnje. Bog sam vidi, kod hoji zaljubljen človek; hotel se je obseliti zaradi nje, pa so ga odrezali. Zaljubila se je bila namreč kmalu na to v prisrčeno, vase zaljubljenega gizdalina, ki je imel gladko, svileno, čisto žensko polt. Tudi ona se je obselil zaradi nje, ali njeza niso odrezali... Ni se ne čulite, če vam povem, da je bridka žalovala za nje, ko je objemala tretjega. Ural je svilen atribut..."

Mislil sem, da se šali in da je vesela, toda solze so bile v njegovih očeh.

"Dokler nista ženska ni spoznala vse te žalostne nečestitosti, je prijetno ljubljala. Od sveta do sveta, brez skrbi in brez misli... zdelo se ji je, da ljubijo samo in edino tisti evet, ki je v njeni roki, pred njenimi ustnicami. Na vse zadnje je spoznala, da

ljubi ves vesoljni travnik... Ali razumete?"

"Ne!"
"Popolnega moškega bi; tistega moškega, ki bi bil oblagodarjen z močjo, dobrot, lepoto, strastjo in grohom vseh moških, ki so bili, so in bodo na svetu. Glejte, v tistega moža je bila zaljubljena, v tistega, ki ga ni in ga ne bo; zakaj vse drugo je le siromašen atribut, le senca brez telesa..."

Gledala je skozi okno; večerna zarjave odsevala v njenih solzih očeh. Neapelona je nagula glavo globoko do rize in je skrila lice v dlani.

"Boli me kakor neizpovedan greh, da me z otroško, čisto ljubeznijo ljubiti ta blagi mož, Marijan po imenu..."

da ne slutim, kaj je nevedna nečestitost... da ne vem, kako ga varam in skritim z vsako mislijo, z vsakim pritaženim pogledom... o Bog!"

Zasmilila se mi je v sree.

"Kakšen atribut...? Oprostite, milostivo!"

Zardel sem ol stran, onapa me je pogledala z velikimi, tihimi očmi.

"Malo šepav je, čisto malo... zakaj niso vsi moški šepavi, čisto malo šepavi..."

"Snakoma so se odprle duri in v izbo je stopil njen mož."

"Franca!"

"Marijan!"

Objela sta se tesno in tiho, poljubovala sta se na ustnice, na oči, na lica, na čelo, kakor da se nista videla leto dni in dalj, ne pa od kosila do večerje...

Vraz sam vidi, kakšni so ljudje!

Leto 1910-1911 po Kr. r

(Prizori izza ljudskoškolskega vpisovanja v Trstu.)

Pater Magister je vstal in olkorakal v šolo... Po česti grede je izšel časopis iz zepa in ga razgrnil pred seboj. Bila je "Elinost" od 13. septembra 1910. Štev 254...

Z vidnim zanimanjem je prečital članek "Naše ljudsko šolstvo", v katerem nam nekdo iz dežele zavidal kravo zaslužene počitnice. Pater Magister si je pogledal flegmatično svojo nleho brado, zvil mirno list v zep in nadaljeval svojo pot... Zamisljeno je hodil, da me ni opazil, ko sem mu od daleč mahal z roko v pozdrav... Premišljeval je morda o nevalečnosti sveta in najbrž je deklariral pred se slavne verze našega pevalca: "Le čevljevje soli naj kopitar". Ustavil sem se pred njim in izpregovoril tiho, da ga preveč ne prestrašim: "Dober dan, pater magister!"

"Zdravo, dečko!" mi je odvrnil z vso dostojanstvenostjo, ki jo je zahteval moment.

"Kam pa?" sem se drzil vprašati ga dalje.

"V hram nečestitosti in vzgoje, dragi Ivo! Delat, delat grem za svoj rod, za slovensko deo... In več, komčno pa pride spet nekak in preče v braz: Nič ne delaj!"

Zastaj je ves trud, ki ga imaš baje v šoli..." je nadaljeval pater Magister.

Znal sem takoj, kam meri s svojimi besedami in zato sem mu odgovoril: "Mož je čutil potrebo, dase zase nad kom ali kaj hočeš; ne oziraj se na njegove nepremišljene besede. Možila je tudi hotel pozkusiti zmčnost svojega zarjavlega peresa in od tod oni nesrečni članek."

Res potrpljenje moravo imeti, mi vzgojitelj z narodom, ki smo ga sami vzgojili. Ivo, pojdi z menoj v pisarno in tankaj se pomeniva marsikaj."

Prišel sem patra Magistra pod pazduho in odšel sem z njim proti šoli. Ko sva vstopila v vežo, zardel sem na steni oglas s sledečo vsebino: Vpišuje se od 15. sept. do 17. sept. od 8-12 zjutraj.

Obrazil sem se tedaj do prijatelja in mu rekel: "Danes imate torej vpisovanje. Ravno prav; ogledati si hočem malo bliže ta slavnostni čin."

"Že prav, že prav!" mi je odvrnil Magister in me povlekel skozi vrata, na katerih seni v naglici opazil napis: "Dirigenza!"

Sedela sva morda dober četrt ure, ko je naju izbrulilo iz premišljevanja lahno trkanje po vratih. Na nam poziv so se vrata polagoma odprla in v sobo je stopila postarana ženska, vsa sključena, in povlekla za seboj malega dečka.

"Aha", sem si mislil, "taje že nov vojak, ki je najbrž prvič v teh prostorih."

"Prosimo, le bliže!" je rekel pater Magister uljudno in potkal z blagim nasmehom na lica malega dečka o ramah.

"Kako se imenuješ?"
"Deček je malec zardel, a naposled se je ojančil in je odgovoril moško: "Vojtež Martelane."

"Dobro, dobro; priden si, to že vidim" se mu je nasmešnil prijazno Magister. Deček pa se je ponosno vrnal in vskljnil s ponosom: "Nc

samo priden sem, ampak tudi Slovence sem."

Zalovoljno ga je pogledala stara ženska po čelu in pater Magister se je obrnil do mene in šepnil s pridusenim glasom: "Dokler bodo naše matere tako otroke rodile, se nam ni bati propasti..." Odgovoril nisem ničesar, ker nisem mogel, ampak obrnil sem se proti oknu in strzel v naravo, da tako skrijem svojo razburjenost. Starika in deček pa sta se polovila in odšla. Vrata so se zaprla za njima in jaz sem pogledal magistra. Mohala sva obo...

Prešlo je nekoliko trenotkov... V sobo je stopila mlada, močna ženska pred seboj tirajoč mlado deklico.

Pater Magister jo je pozdravil, ker jo je poznal iz prejšnjih let. Imela je namreč dva sina, ki sta obiskovala slovensko šolo. Žena je pristopila k mizi, odhala Magistru nekaj listin in rekla: "Vpišite jo v italijanski razred!" Magister jo je debelo pogledal in vprašal se enkrat: "Kam?" "V italijanski razred," se je glasil zopet odgovor. Čudno so mi donele te besede in videl sem Magistra, kako je zmaljeval z glavo in s tresočo roko vzel pero in začel pisati. Ni rekel ni besede, ampak mirno drsal s peresom po papirju... Zdelo se mi je, da piše z njim osobno našemu mlademu rodu...

Ko je žena odšla, je Magister vrzel pero na mizo, sklonil na stolico in vskljnil: "In potem muči se še in poučuj ljudi! Sami tirajo svoje otroke v nesrečo, v temo... ne hvaličnost, kako si ti velika!"

"Klo pa je ta ženska?" sem ga vprašal.

"Žena nekega peka v naši vasi. Oba sta Slovenci, obo živita od slovenskega denarja in sedaj tako plačujeta dobrote lastnim sorojakom."

"Molči, prijatelj!" sem ga potolažil. "Na take ljudi pade že samo prokletstvo — z nebes. Izalajice, poturice..."

Iskal sem v duši primernih besed, da bi dal oluška čutom, ki so me napolnjevala z zmanjkale so. Stisnil sem vkup zobe in gledal srepo pred se. Najrajši bi bil zgrabil za papirje na mizi in vkup raztrgal... A premagal sem se... Ogledoval sem patra Magistra in videl sem, da tudi on trpi. Grazel si je ustne in nervozno mešal papirje pred seboj... Grobno tišino, ki je vladala v sobi, je motila le ura, ki je firno tiktakala na zidu...

Bilo je ravno trideset na dvanajst in vrata so se zopet odprla. V sobo je vstopil majhen močičelj s precej karakterističnim, velikim nosom... Za njim je pricepjala desetletna hčerka. "Dober dan! Hm, hm..." je zajeljal mož v strahu. "Dober dan!" mi je odvrnil Magister. "Kam vpišete oroka?" "Hm, hm! Ne znam..." "Ne znate; kaj se pravi to?" "Eh... ne znam; hm, hm..."

"Kam je hodil otrok v šolo do sedaj?" — "V italijansko šolo v Trstu; hm, hm..." — "Ali ni slovenskih šol v Trstu?" — "Hm, hm, Ne!" — "Od kod ste, prosim?" — "S Stajarskega; hm, hm..." — "In zena?" — "Hm, hm; iz Sežane." — "In kam bi radi vpišali otroka?" — "Jaz bi že rad vpišal... hm, otroka v slovensko šolo hm... ah..."

"Saj ste se vendar zmenili doma z ženo..." — "Sem, ali..." V tem je zagrabila deklica očeta za jopič in na rekla: "Mamma ga dito in senola italijana!" Mož se je zadržal zopet na zapoved žene in je ves zamisljen zgrabil se za glavo. "Kaj pa delate?" sem ga vprašal jaz. "In kje?" — "V svobodni luki, hm, hm..."

"Najbrž ne veste niti tega, da živijo Slovenci v Trstu, ker ste prej dejali, da ni v njem slovenskih šol." Mož me je pogledal obupano in molčal. Magister pa je nadaljeval: "Pojdite se enkrat domov in posvežite se z ženo." A mož je le stal na svojem mestu in vrtel v zadregi svoj klobuk. Videl je najbrž v duhu svojo ženo pred seboj, kako vrti svoje hišno orodje nad njim... svojo metlo... Zlahnil je še parkrat: Hm, hm... in končno vpišal lečerko v italijanski razred. Skromno, kakor je prišel, je tudi odšel...

Pogledal sem Magistra, stopil k njemu in mu dejal: "Uboga domovina, ki stoni na takih moških ramah... Laško si velega...! A sedaj hvala tisti prijatelju, za uslugo in zbogom..."

Različne misli so se podile po moji glavi...

POZIV!

Vse one, ki mi dolgujejo znatno svoto denarja na hrani in stanovanju, pozivljam, da mi v najkrajšem času denar povrnete, kajti potrebnim denar, ker nameravam kupiti svoje lastno posestvo.

Prosimo, da svojo dolžnost izporazjo, ker drugače bode iskal ta denar v stari domovini potom sodnje. Čakal sem dovolj dolgo, a zastoj, jaz sem se moral za cente truditi istim potom kot vi drugi.

Frank Umek.
Conemaugh, Pa., Box 632.
(3xv2d)

V gaju.

Jezensko listje, rdeče, žareče, je v solnen žumelo, pelo je smrt. Večerni žarki timo bežeči, so se topili v daljnji mrak.

Sedel sem v senci pod kostanjem. Na sreu ni je težko ležala tista žalost, ki jo občuti človek, kadar se u-gleda, kakor v neusmiljenem ogledalu, sebe in svoje življenje, svoje ne-ljublje in preobrazanje, svojo mladost in svoje uniranje. Vse, kar je mislil in storil, zadobi nenadna drugačno lice in drug pomen. Prišel je v kraj, ki mu je bil drag v spominu, gledal je ves začuden in ga ni poznal. "Kaj si to ti, zibel moje mladosti? To ni tvoj obraz, slepe so tvoje oči in me ne pozdravljajo!" Srečal je človeka, ki za je v zlatih časih ljubil; pusti in bladen je njegov pogled, njegova roka je mrzla, sree ne govori več s sream. Kar je bilo nekoč živo je okamenelo. Je brez dale in besede... Vsaka misel tako močna in vroča v uri porola, je zvela le v edini tisti uri, nato je ovenela, umrla; tako pade list z veje, leži v prahu zgubljen in mrtev. Vsaka misel, vsaka beseda, vsaka kretnja — ovenela, okamenela, duše ni več v nji. Kaplja za kapljo lije iz te-posele, ki se ji pravi moje življenje; kmalu bo posoja prazna. List za listom pada s teza drevesa, ki se mu pravi moje življenje; kmalu bo drevo saho in golo. Prenavljajaja ni, ne pre-znanja; kaj bo iz prelike kaplje, iz odpadlega lista, klo ve; ali prazna posoda bo razbita, golo drevo se bo posušilo...

Večerilo se je v gaju; zapihal je hladni veter, v gostejših jatah je pol-tavalo mrtvo listje na tla.

Prišel je mlad par. Tiho sta šla in počasi, nista videla ne velega listja ne večernih sene, šla sta kakor skozi svoje lastne mlade sanje. Njihal sem sepetajote besede, slišal sem jih raz-ločno v svojem sreu, ko sta bila že daleč, dvoje sene v mraku... Nič več ne morem govoriti, ne napisati te besede, meni so kaplje v pesek iz-lile. Listje pohojeno po tleh. Mladost ljubezen, zvestoba, upanje in prihodnost, vera v sreo... besede neraz-umljive in prazne, kakor brezsmiseln govornica vetra v vejevju. Tam daleč v mraku, tam so že žive in vroče; kmalu bodo ležale v spominu, kakor vde listje v pesku. "Ti presladka, ljubezniva..." kje si zdaj, ti pre-sladka, ljubezniva? Še v daljnih mislih te mi več... "Ti nad vse dragi..." kje si zdaj? Še v daljnih mislih te ni več...

Prišlo je dvoje starih ljudi; vračala sta se v mesto. Ona se je oprl ob paliso, ona je bila sključena v pa-tu in je enačomerno stresala z glavo. Govorila sta počasi in moniljaje z ve-likimi ustnicami.

"Kmalu pritisne zima, skrbeti bo treba za drva!"

"a drva!"

"Huda zima bo, se bojim!"

"Daj Bog, da jo prebijeva!"

"Daj Bog!"

Vzdihovaje, upognjena in trepetajoča sta počasi tonila v noč.

Poteznil je močnejši veter imploha listja se je vsula na pot...

Prišlo je z lahkim koraki dvoje mladih fantov, dvoje veselih stude-ntov. Poznal sem pesem, ki sta jo pela. Tudi sam son jo prepeval, to pesem prešerne, boja željne, v zmago verujo-čje mladosti. Mlade oči so videle, mlado sree je poznalo, da je vsa nar-odova preteklost častivredna fosilija brez življenja in brez sokov za seda-njost, ter da je ta sedanost sama po-polnoma zgrešena vijugasta pot v močvirje. Mlade oči so videle in mlado sree je spoznalo vso našemljeno in na-šarjeno laž očitnega in skritega življenja, častiljivo krinko na nečastiljivih licih, čisto sukajo na nečistih telesih. In ob tem spoznanju se je oprla mlada volja, s silnimi pedotni se je vzdignila visoko nad močvirje, zmagoslavni prihočnosti napro-ri... Ne poznam več vseh tistih besed in misli; predalje so mi, — kaplje, od peska poizite, listje, v prah pohojeno. Kje je zdaj tisto spoznanje, kje hrepenenje in boj in zmaga? ... Dvoje sene se je tihlo izgubilo v mrak, v pošuševanju velega listja so vti-hnili kozaki. Z njima je šlo in se je iz-gnili spoznanje, hrepenenje, življen-je — šla je in se je izgubila mladost...

Prišlo je mimo dvoje starih gospo-lov; vračala sta se v mesto, truma sta bila in vpoznjena, v obnošene stiknje tesno zapeta. Zdelo se mi je, la sen že videl, pred eno samo minuto videl ta nazobljena, vela, silna lica, te mrte, zapane oči, ta tenka, trepetajoča kolena; in da sem slišal te grgajoče, težko sopoče glasove, te pustje besede, pred eno minuto slišal.

"Dober kofetek je tam gori, še mrirom dober kofetek..."

"Dober kofetek! Ampak lani, bi se mi-zdelo, da je bil še boljji!"

"Morda je bil res boljji... Sme-tane, mislim, da je premalo..."

"Nekako vodena je, bi se mi zde-lo!"

Avstr. Slovensko
Ustanovljeno
Sedež: Frontenac, Kans
GLAVNI ODBOR:
JOHN BEDENE, I. glavni predsednik.
MARTIN OBRZAN, II. glavni predsednik.
LEO HROMEK, glavni tajnik.
BLASIUS MOREJ, glavni blagajnik.
ALOIS SLAPSCHAK, glavni zapisnikar.
NADZORNI ODBOR:
PONGRAC JURSCHE, Mineral, Kans.
FRANK AUGUSTIN, Mineral, Kans.
FRANK STARCHICH, Frontenac, Kans.
GOSPODARSKI ODBOR:
FRANK MAUSER, Frontenac, Kans.
PETER WIRNSBERGER, Pittsburg, Kans.
CHARLES STARINA, Mulberry, Kans.
POROTNI ODBOR:
JOSEF SVATTO, Carney, Iowa.
FRANK PREMK, Cherokee Kans.
FRANK SETINA, Yale, Kans.

RAČUNOVODJE KRAJEVNIH DDUŠTEV.
1 Frank Boldin, Frontenac, Kans. — 2. Frank Schweiger, Cliscopee, Kans. — 3. John Crepinšek, R.R.No. 8, Pittsburg, Kans. — 4. Frank Prelogar, East Mineral, No. 36, Kans. — 5. Karl Karlinger, Cherokee, No. 93, Kans. — 6. Louis Korb, R. R. No. 8, Pittsburg, Kans. — 7. John Kirin, R. R. No. 8, Pittsburg, Kans. — 8. John Bobnar, Fleming, R. R. No. 2, Post Cherokee, Kans. — 9. F. Yancic, R. R. 1, Pittsburg, Kans. — 10. John Erzen, Box 47, Jenny Lind, Ark. — 11. John Cherne, Box 97, R. R. No. 2, Mulberry, Kans. — 12. John Chesnik, Box 85, Cherokee, Kans. — 13. Jerry Ursic, Hughes, Okla. — 14. Leo Bregar, Box 254, Maynard, Ohio. — 15. Vie Soss, 416 North Chestnut Str., Pittsburg, Pa. — 16. Frank Wenzel, Box 143, R. R. No. 4, Girard, Kans. — 17. Vincene Merzel, Box 78, Carney, Iowa.

Res, vodena je! Ali drugače je kofetek prav dober!"
"Prav dober je!"
"Mojljajote, upognjena sta se s tresočimi koleni počasi izgubila v mrak..."
Vstal sem tudi jaz. Zmirom mož-nejši je bil veter, kakor pred nevihto se je usipalo listje na črna tla, če so strlele gole veje proti nebu...

Ivan Cankar.
Kje je moj brat FRANK JERMAN? Doma je iz Jezera pri Cerknici. — Pred 6 meseci je bil nekje v Davis, W. Va. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, naj mi naznani ali pa naj se mi sam javi. Franciška Vodopivec, R. D. No. 1, Box 28, So. Belavie, O. (31-2-11)

Iščem svojo sestro MARIJO ŠVICEL rojena KIRIN. Doma je iz Čelja na Notranjskem.

Kako je okoliš gospod Vorel svojo pipo.

Celški pisatelj Jan Nerada.

Dne 16. svečana leta tisoč osemsto trideset in še nekoliko zraven je odšel gospod Vorel svojo branjarjo "pri zelenem angelju".

"Du, Poldi, hürst", je rekla stotnikova soproga v nadstropju na nam svoji gospi lečeri, ki je šla ravno na trg in je bila že zunaj na hodniku, "jelema kupi tu pri novem — poskusimo."

Marsikateri lahkompisatelj misli morda, da otvoritev nove branjarje ni bila ravno tak poseben dogodek. Ali takemu človeku bi rekel le: "Ti neoreneži!" — ali bi pa samo zmignil z ramami in ne rekel sploh ničesar. V tistih časih kmet morda po dvajset let ni bil v Pragi; če pa je prišel zopet enkrat skozi Strahovsko brano do Ostruhove ulice, je bil tu trgovca še vedno na istem oglu, kakor pred dvajsetimi leti, pek pod istim ščitom in branjavce v isti hiši. Takrat je imelo vse svoje določeno mesto. Da bi kdo nenaekrat tam napravil branjarjo, ki je bila na primer prej velika trgovina, so smatrali za tako nemumost, da ni nihče niti v sanjah pomislil na to. Sin je podedoval trgovino po očetu; če pa je prišla vendarle v roke kakemu priseljencu iz Prage ali z dežele, niso gledali domačini nič preveč tuje, ker se je nekako podaj njihovega reda in jih ni mešal z novotarijami. Toda gospod Vorel ni bil samo naravnost tuje, ampak je tudi napravil branjarjo v hiši "pri zelenem angelju", kjer še nikdar in nikoli poprej ni bila nobena trgovina in je tudi dan zaradi tega zid v prihišnem stanovanju podreti na ulico. Tam je bilo vedno samo majhno obokano okno in pri njem je sedela od jutra do večera gospa Stankova z molitveno knjuzico in zelenim senčnim ščitom na očeh in vsakdo, kdor je šel mimo, jo je mogel videti. Staro vlogo so zanesli pred letom v Košice (praško predmestje) in sedaj — zakaj je pač treba te trgovine! En branjavce je že bil v Ostruhovi ulici, sedva daleč tam doli; ali čemu treba še drugega? Takrat so imeli ljudje še denarja in kupovali so večino živih direktno v mina. — Morila je mislil gospod Vorel: "Pa saj pojde!" Morda je tudi mislil samoljubno na to, da je mlad, čedn fant, okroglega obraza, sanjavo modrih oči, vtiček kakor dekle in poleg tega še neoznožen in bodo toraj kuharice rade prihajale v njegovo prodajalno.

Nekako ravno četrta leta je minulo, odkar se je priselil gospod Vorel v Ostruhovo ulico; prišel je od nekod z dežele. Vedeli niso o njem ničesar drugega, nego da je sin mlinarja; morda bi jim bil sam povedal več in radovoljno, ali spravevati ga niso hoteli. Vedli so se proti njemu z vso ošabnostjo domačinov; bil jim je tuj. Zvečer je posedal v "rumeni hiši" pri vrhu piva, na ozlu nize poleg peči sam in sam. Ostali se niso zmetili zanj; samo pokimali so z glavo, kadar je pozdravil. Kdor je prišel pozneje, nego on, je pogledal nanj, kakor bi tu sedel ta tuji človek danes prvič; če je prišel on pozneje, se je dogodilo, da je utihnil pogovor. Da, celo večeraj se ni zmenil nihče zanj, ko je bila tu tako srénovesela slavnost! Praznovale je namreč gospod Jamarka, poštni uradnik, svojo srebrno poroko. Gospod Jamarka je bil sicer še vedno star fant, ali ravno 18. svečana je minulo petindvajset let, odkar bi se bil skoro oženil. Navešta mu je umrla dan pred poroko; gospod Jamarka potem ni mislil na nobeno ženitev več; ostal je zvest svoji nevesti in menil večeraj s to srebrno poroko docela resno. Tudi ostali sosedje, sami dobri ljudje, niso videli v tem nič čudovitega, in ko je gospod Jamarka po svoji običajni vsakdanji pižni postavil na mizo tri steklene mliničke vina, so napivali prisrčno. Čašiči sta krožili — gostilničarka je imela v vsej zalogi samo dve čaši za vino —, ali nobened se ni zadel ob gospoda Voria. In vendar je imel gospod Vorel danes čisto novo, s srebrnom okovano pipo, ki si jo je omislil le radi tega, da bi bil kakor sosed.

Dne 16. svečana, ob šesti uri zjutraj, je odprl toraj gospod Vorel svojo trgovino "pri zelenem angelju". Že prejšnji dan je bilo vse pripravljeno. Prodajalna se je kar blestela, tako je bila bela in nova. V prodalnih odprtih vratah se je svetila moka, bolj bela, kakor novo poobjen zid, in se je lesketal grah v boji rumeni barvi, nego to pomarančevu harvano pohištvo. Sosedje in sosedke so mimogrede dobro in pozorno pogledavali notri in marsikateri je obrnil korak, da bi pogledal še enkrat. Ampak v prodajalno ni prišel nihče.

"Saj pridejo", si je govoril gospod Vorel, običen v kratke, siv pla-

"Samo da bi že bil prvi začetek", je rekel ob osemih, zapalil svojo novo pipo in puhal dim.

Ob devetih pa je že stopil na vrata in gledal nestrpno na ulico, kdaj zaženo. Tedaj je šla gori po ulici stotnikova gospija Poldinka.

Gospica Poldinka je bila polnočno dekle, majhna, silnih ram in močna v boku, stara nekaj čez dvajset let. Pripovedovalo se je o njej že približno štirikrat, da se bode močila, in svetle njene oči so imele oči izraz malomarnosti, bi rekel utrujenosti, ki se vkraja v oči vseh dam, ki čakajo predolgo na zakonsko čepico. Njena hoja je bila zabojna in je imela vrhu tega še svoj poseben znak. V določenih časovnih presledkih se je namreč gospija Poldinka redno izpodizkala, prizdajala pri tem vzprišle oblike, kakor bi bila stopila na njo. Meni se je zdela njena hoja podobna dolgi epini pesmi, razdeljeni v določene kitice po enakomernem številu stihov. Vorelovo oko je obviselo na gospiji Poldinki.

Gospica je prišla s kožkom v roki do prodajalne. Pogledala je nad vrata, kakor bi jo kaj začudilo, potem se je izpodtaknila čez prag in obstala pri vratih. Ni vstopila čisto in pritisnila si je hitro robove na nosiček. Kajti gospod Vorel je zaradi dolgega časa pridno kadil in v prodajalni je bilo polno dima.

"Ponižno poljubljam roko. S čim naj postrežem?" je vprašal postrežljivo gospod Vorel in stopil dva koraka nazaj ter položil pipo na polico.

"Dve meri jelema", je dejala gospija Poldinka in se obrnila napolj in prodajalno ven.

Gospod Vorel se je požuril. Nameral je dve merici, pridal skoro polovico in stresel v papirnati zavitek. Zdelo se mu je, da mora pri tem nekaj govoriti. "Blagovolite biti zadovoljna, milostljiva gospija", in zeljal. "Tako — tukaj, prosim!"

"Koliko velja?" je vprašala Poldinka s podražanim dihom in zakajljala v robove. "Štiri groše. — Tako! Ponižno poljubljam roko! Prvi začetek od krasne gospije — imel bom srečo."

Gospica Poldinka se je ozrla nanj hladno. Tak tuj branjavce! Lahko bi bil vesel, če bi ga hotela vzeti tista žajfarjeva rdečelasa Anuša, pa si dovoljuje. — Odgovorila ni ničesar in odšla.

Gospod Vorel si je mel roke. "Pogledal je zopet na ulico in njegovo oko je obviselo na beraču Vojtišku. Trenutek pozneje je stal Vojtišek, z modro čepico v roki, na pragu.

"Tu je groš", je dejal gospod Vorel ljubezivo, "pridite vsako srečo." Vojtišek se je zahvalil smečljaje in odšel. Gospod Vorel je zopet mel roke in menil: "Zdi se mi, da pride v prodajalno vsakdo, kogar bolj ostro pogledam. Pojde že, pojde!"

Ali pri "globoki kleti" je stala stotnikova gospija Poldinka in ravno pripovedovala gospej svetovalčici Kdojkovi: "Toliko ima tam dima, da je vse kakor prekajeno." In ko je prišla opoludne jelemaenova juha na mizo, je trčila gospija Poldinka, da čuti v njej tobakov smrad in odložila je žlico.

Zvečer so si pripovedovali že vsi sosedje, da v prodajalni gospoda Voria vse smrdi po tobakovem dimu, moka je kakor pražena in ječmen prekajen. In že niso rekli gospodu Voria drugače, nego "prekajeni branjavce" — usoda njegova je bila določena.

Gospod Vorel ni slutil ničesar. Prvi dan je bil slab, dobro. Drugi, tretji dan — no, pa saj pojde! Do konca tedna ni stržil niti dva goldinarja — to je vendar le —!

In tako je šlo vedno enako. S sosedstva ni prišel nihče, tudi kak deželan je malokdaj zablodil v prodajalno. Redno je prihajal samo Vojtišek. Edina tolažnica gospoda Voria je bila njegova pipo. Čim černejši je bil, tem močnejši oblaki dima so se mu vili iz ust. Obraz gospoda Voria je blede, čelo se mu je gubančilo, ali pipo je postajala od dne do dne bolj črna in se lesketala zdravja. Policaji na Ostruhovi ulici so gledali strupeno v prodajalno na tega neutrudljivega kadilca — ko bi bil, s pipo v ustih, saj enkrat stopil čez prag na ulico! Zlasti eden izmed njih, mali gospod Novak, bi bil dal ne vem kaj za to, da bi mu mogel gorčo pipo izbiti iz ust. Instinktivno so se nalezli nenaklonjenosti sosedov do tujea. Ali gospod Vorel je sedel černo za prodajalno mizo in se še ganil ni.

Prodajalna je postajala dolgočasna in ubožna. Približno po petih mesecih so začeli obiskovati gospoda Voria sumljive postave, židje. Pri vsakem obisku je priprl gospod Vorel steklena vrata prodajalne. Sosedje so si zatrjevali, da doživi Mala Stran (del praškega mesta) gotovo bakke-

Okoli svetlega Pavla se je pripravovalo, da se gospod Vorel preseli in hišni gospodar iz prodajalne naspravi stanovanje. Slednjič, dan pred selitvijo, je ostala prodajalna zaprta za vedno.

Naslednjega dne pa je bilo pred zaprto prodajalno gospoda Voria od devete ure zjutraj do večera neprenehoma polno ljudi. Pripovedovalo se je, da hišni gospodar ni mogel nikjer najti gospoda Voria, zato je dal siloma odpreti prodajalno in na ulico je padla klop, a zgoraj na vratih je visel nesrečni branjavce.

Ob desetih je prišla sodna komisija in šla skozi vežo v prodajalno. Sišli so samomorila in gospod Uhmühl, malostranski policijski komisar, je pomagal.

Segel je v plašč raukajca in potegnil pipo ven. Držal jo je proti svetlobi in dejal: "Tako krasno okajene pipe še nisem videl — pogledite!"

Anarhija v Ljubljani.

Pod zgorajnim naslovom je priobčil tržaški slovenski list "Edinost" sledeči članek slovenskega rodoljuba: V Ljubljani imamo že par mesecev v krogih narodno-napredne stranke pravo anarhijo. Ta anarhija je pravzaprav stalna, a v javnosti se je pokazala v vsej svoji strašni odurnosti šele zadnje čase. Ko je začelo izhajati novo glasilo "mladinov", so naprednjaki upali, da je s tem storjeno nekako protidejstvo večkrat kritičnim napadom v "Slovenskem Narodu" na nekaterih pristaše te lastne stranke in upali so, da se ta novi list razvije v očiščeno glasilo napredne stranke ter da se začne doba objektivnega, stvarnega, produktivnega delovanja v korist stvari. Velikanske so zasluge "Slovenskega Naroda" za probujo Slovencev sploh, a tudi škodovale je večkrat stvari vsled nepremišljenosti, strastnosti in večkrat naravnost malenkostne osebne gonje. Ta gonja je bila včasih nezasišano kratkovidna; marsikoga je stranki odbila, a še več pristaše je sunila v brezbržnost in med malokotente. Včasih so bili delavniki in poštenci naprednjaki v "Slovenskem Narodu" baje napadani kakor nasprotniki in vsaka ničnost se je razblinjala v lastnih "vrestah" v javen škandal. Nasprotniki opravljajo vse tajno med seboj in ne zanašajo ničesar v javnost, kar bi kazalo na desorganizacijo in nediscipliniranost. Upali smo toraj v interesu napredne stranke, da z rojstvom "Jutra" t. razmere prenehajo in da bode resna, poštena taktika politikov okoli tega lista vplivala ugodno na vse strani. Žal, da smo se v tej nadi v "Jutro" kruto varali, zakaj zdaj smo še na slabšem in razkol v naših redkih vrstah je vsak dan večji.

Osobnosti, sumničnja, iznašanja intimnih dogodkov in škandalov so zdaj na dnevnem redu v obeh ljubljanskih dnevnikih. Vsak vleče v nasprotno stran, strešja se vse križem, in stvar sama trpi neizmerno pri tem osebnem klanju. Osebe so vse, stranka, ideja, nič več! Iz tega kaosa so izšli sedanje prežalostno razmere. Kriva jih je desnica in levica, krivi so jih "stariji" in "mladini" enako.

Gotovo je, da treba stranko demokratizirati, jej vliti mlade sveže krvi; potrebno je smotno delo; manjka pa vztrajne aktivnosti, najživejše in formiranosti in discipliniranosti od zgoraj navzdol ter od navzdol navzgor. Treba je reorganizacije v vodstvu in njenih sredstvih. Konec mora biti strahovlade posameznih žurnalstov, ki so si domišljali, da smejo vse brez odpora. Toda organizacije nam ne prinese anarhija in z ubijanjem se ne rodi. Lahko je marsikaj razbiti, a težko je ustvariti najmanjšo, res življenja zmožno stvar! Lahko je odvlitati, a težko je pridolivati! Malo, sila malo je med Slovenci dela željnih in dela sposobnih ljudi, te pa je treba držati skupaj. Saj je resnica, da brez kritike ni napredka, toda ubijanje ni kritikovanje! V Ljubljani pa je danes v napredni stranki meščanska vojna; pardona se ne daje nikomur in ničemer. Niso nam več nevarni toliko Nemci in klerikalni rojaki, kolikor naprednjaki sami sebi. Sami ubijamo sebe. In sadovi? In bodočnost?

Danes je že ogromna večina naprednjakov prepričana, da so se zgo-

stavili že se za najslabši ljudski. Posledice teh napak so že danes jasne vsakomur, tudi najviharnejšemu eksaltatodu in najnaivnejšemu idealistu. Peščica ohih, ki so ostali ves čas trezni, pa more danes le obžalovati, da pri nas vodilni faktorji toli pozno začnejo misliti!

V posmeh smo danes vsemu kulturnemu svetu, za norec pa nas imajo naši najbližji nasprotniki. In vendar: klanjuj osebo, blatenjuj po časopisih, razdiranj in ubijanju še ni konec. Nekaterih se je lotil nekak blazen, samomorilski delirij, ki žuga pokončati vse. Stojimo pa pred najhujšo bitko, ki zahteva najlepše sloge in edinstvo.

Zadnji čas je, da se boj v naših vrstah preneha, da se osebnosti izločijo docela in da se vsi zavzemamo za isto idejo. Oblatili ste se že dovolj; zdaj se zopet umijte! — One pa, ki le podirajo, je treba vpreči v pozitivno delo, da stvari tudi koristijo, da popravijo storjeno škodo, ali pa da dokažejo svojo delazmožnost. Ako so ti "kritiki" res le nesposobni kričarji in destruktivni zabavljači, jih razkrijamo najbolj poverljivo jim delo; če pa so res za delo vneti, iniciativni in poštenovalno nesebični — blagor stvari!

Napisal sem te vrste optima fide, kakor najvestejši somišljenik in dolgoleten delavec za prosep svobodni ideje in narodnega napredka v Sloveniji. Nikogar ne želim, vsakomur priznavam rad vse, kar je z dobrim namenom storil za našo stvar, a ob enem rotim na desno in na levo: bodi konec napakam in napadanju ter začni se složno, trezno, premišljeno delo!

Socialist bode izgubil državljansko pravico.

Tacoma, Wash., 27. okt. — Leonard Olsen, prominenten socialist, bode najbrže izgubil državljansko pravico, ker je napadel vlado, ko se je neki njegov prijatelj potegoval za državljanski papir. Olsen mora v šestih dneh podati opravičevalno izjavo ali pa bode izgubil državljanstvo. Olsen je napadel konstitucijo in zvezno vlado.

Parnik v nevarnosti.

Horta, Azores, 28. okt. — Parnik "Saxonia" od Cunard Line, ki je dne 20. okt. odplul iz New Yorka v Napulj, je prišel za srebja parnik "Scotia" od Hamburg-Amerika Line. Parnik "Scotia" je dne 12. okt. zapustil St. Thomas in je bil namenjen v Hamburg. Parnik je bil brez vsake pomoči. Kaj se mu je bilo pripetilo, se še ni doglano.

Roosevelt oropan.

Boston, 28. okt. — Širijo se govoriče, da je bil Mr. Roosevelt o priliki zadnjega bivanja v našem mestu oropan. Ropar mu je vzel \$600 in zlato oro. Policija zanika, to in tudi Rooseveltovi prijatelji nečejo o tem ničesar vedeti.

Ogljikova kislina eksplodirala.

V hiši 237—239 E. 104. ceste je včeraj zjutraj eksplodirala posoda z ogljikovo kislino. Eksplozija je povzročila tudi ogenj in ljudje v hiši so vsi preplašeni bežali na cesto. Gasilci so bili alarmirani in prišli takoj na mesto, da so pozgasili ogenj. Prvo poslopje je bilo vsled eksplozije in požara poškodovano. Požar je nastal vsled tega, ker je eksplozija odtrgala plinovo cev in vnela plin.

Židovski rokodelci iz Petrograda izgubani.

Petrograd, 28. okt. — Danes je bilo 68 židovskih rokodelcev izgnanih iz mesta, ker niso izvrševali poklica, ki jih opravičuje stanovanje zunaj kraja, ki je določen za židovske naselbine.

Pozor rojaki posebno pa GOSTILNČARJI!
A. HORVATOVU zdravilno grenko vino, nadkrijuje vsa druga grenka vina in je najzdravje za žolceka. Ob jednem prodajam Kranjski Branjavce, Slovenc, Trpinovce in Viržičke.
I Jamčin, da prodajam bolje in cenje kakor kteri drugi, zato ker ne plačujem agentov.
Moja trdva je jedna slovenska, ki izdeluje unike cigare in prodaja likerje samo na debelo. Na pisma odgovarjam in izročnem. A. HORVAT, Jelica, 11.

Slovenic Publishing Company

82 CORTLANDT ST., NEW YORK, N. Y.

MOLITVENIKI.
DUŠNA PAŠA, broširana 60¢
JEZUS IN MARIJA, vezan v slonokost, \$1.50.
JEZUS IN MARIJA, vezan v platno 50¢.
KLJUČ NEBEŠKIH VRAT, vezan v slonokost, \$1.50.
MALI DUHOVNI ZAKLAD, šagrin, zlata obreza 90¢.
POBOŽNI KRISTJAN, fino vezano 85¢.
RAJSKI GLASOVI, fino vezano z zlato obrezo 40¢.
SRCE JEZUSOVO, broširana 60¢.
SKRBI ZA DUŠO, zlata obreza vez. \$1.—, fino vezano \$1.20.
SVETI ROŽNI VENEC, 50¢.
SVETA MAŠA, v usnje vez. zlata obreza 75¢.
SVETA URA, v usnje vezana zlata obreza \$1.20.
VODITELJ V SREČNO VEČNOST, vez. zlata obreza 90¢.
VRTEC NEBEŠKI, v platno vez. 70¢ slonokost imit \$1.50.

POUČNE KNJIGE:
ABECEDNIK SLOVENSKI vez. 20¢
ABECEDNIK NEMŠKI, vezan 20¢.
AHNOV NEMŠKO — ANGLEŠKI TOLMAČ, 50¢.
ANGLEŠČINA BREZ UČITELJA, 40¢.
EVANGELJI, 50¢.
ČETRTO BERILO, 40¢
GRUNDRISSE DER SLOVENISCHEN SPRACHE, vezan \$1.25.
HRVATSKI — ANGLEŠKI RAZGOVORI, veliki 50¢.
KATEKIZEM, mali 15¢, veliki 40¢.
HITRI RAČUNAR, 40¢.
MALA PESMARICA, 30¢.
NAVODILO KAKO SE POSTANE DRŽAVLJAN ZJED. DRŽAV, 5¢.
PESMARICA GLASBENE MATICE, fino vez. \$1.50.
PODUK SLOVENCEM, KI SE HOČEJO NASELITI V AMERIKO, 30¢.
PRVA NEMŠKA VADNICA, 35¢
ROČNI ANGL.-SLOV. SLOVAR, 30¢
SLOVAR SLOV. NEMŠKI (Janežič-Bartel) nova izdaja, \$3.00
SLOVARČEK PRIUČITI SE NEMŠČINE BREZ UČITELJA, 40¢.
SLOVENSKA KUCHARICA, Bleiweiss vez. \$1.80.
SPRETNJA KUCHARICA, broš., 80¢.
ZGODBE SVETEGA PISMA STARINE NOVE ZAVEZE, 50¢.
ZBRKA LJUB. IN ŽENITOVANINIH PISEM, vel. 40¢.

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:
ANDREJ HOFER, 20¢.
AVE MARIJA, 20¢.
AVSTR. EKSPEDICIJA, 20¢.
AVSTR. JUNAKI, vez. 90¢, broš. 70¢.
BARON TRENK, 20¢.
BELGRAJSKI BISER, 15¢.
BENEŠKA VEDEŽEVKA, 20¢.
BOJTEK V DREVO VPREŽEN VI-TEZ, 10¢.
BOŽJA POT NA BLEDU, 15¢.
BOŽIČNI DAROVI, 15¢.
BRATRANEC, burka v enem de- janju, 20¢.
BUCEK V STRAHU, 25¢.
CAR IN TESAR, 20¢.
ČERKNICA NA SKALI, 15¢.
CESAR FRAN JOSIP, 20¢.
CESARICA ELIZABETA, 15¢.
CIGANI, malomestna žaloigra, 40¢.
CIGANOVA OSVETA, 20¢.
CVETINA BELOGRAJSKA, 40¢.
CVETKE, 20¢.
ČAS JE ZLATO, 20¢.
ČITALNICA PRI BRANJEVKI, burka, 20¢.
ČRNI BRATJE, 20¢.
DAMA S KAMELJAMI, fino vez. \$1.20.
DARINKA, MALA ČRNOGORKA, 20¢.
DETELJICA ŽIVLJENJE TRESH KLANJSKIH BRATOV, 20¢.
DEVICA ORLEANSKA, 30¢.
DOKTOR HRIBAR, veseloigra, 20¢.
DOMA IN NA TUJEM, 20¢.
DVE ČUDAPOLNI PRAVLJICI, 20¢.
DVE POVESTI, 20¢.
ELIZABETA, 30¢.

ENO LETO MED INDIJANCI, 20¢.
ENO URO DOKTOR, veseloigra, 20¢.
ERAZEM PREDJAMSKI, 15¢.
ERIE, 20¢.
EVSTAHIJA, 15¢.
FABIOLA, 60¢.
FRA DIÁVOLO, 30¢.
GENERAL LAVDON, 25¢.
GEORGE STEPHENSON, oče želez- nie, 40¢.
GOLOBČEK IN KANARČEK, 15¢.
GOČEVSKI KATEKIZEM, 20¢.
GOZDOVNİK, dva izt. skupaj 70¢ STA, 20¢.
GRIZELDA, 10¢.
GROF MONTEKRISTO, dve knjigi, fino vezane, \$4.50.
GROF RADECKI, 20¢.
GROFICA BERAČICA, 100 zv. \$6.50
GUY DE MAUPASSANT, NOVELE, \$1.20.
HEDVIKA, BANDITOVA NEVE- HILDEGARDA, 20¢.
HIRLANDA, 20¢.
HUBAD, pripovedke, I, II, in III, zvezek po 20¢.
IZLET V CARIGRAD, 40¢.
IZDAJALCA DOMOVINE, 20¢.
IZANAMI, MALA JAPONKA, 20¢.
IZGUBLJENA SREČA, 20¢.
IVAN RESNICOLJUB, 20¢.
IZIDOR, POBOŽNI KMET, 20¢.
JAMA NAD DOBRUŠO, 20¢.
JURČIČEVI SPISI, 11 zv. umetno vezano po \$1.00 zvezek.
JAROMIL, 20¢.
KAKO POSTANEMO STARI, 40¢.
KAR BOG STORI JE VSE PRAV, 15¢.
KNEZ ČRNI JURIJ, 20¢.
KRISTOF KOLUMB, 20¢.
KRIVAVA NOČ V LJUBLJANI, 40¢.
KRVNA OSVETA, 15¢.
KRALJICA DRAGA, 20¢.
LAŽNIVI KLJUKEK, 20¢.
LEBAN, 100 beril, 20¢.
LEPA NAŠA DOMOVINA, 25¢.
MAXIMILJAN I. CESAR MEH- KANSKI, 20 ¢.
MALI VITEZ, 3 zvezki skupaj \$2.25
MALI VSEZNALEC, 20¢.
MARICA, HČI POLKOVA, 20¢.
MARJETICA, 50¢.
MATERINA ŽRTEV, 50¢.
MEDVED, SNUBAČ, veseloigra, 20¢.
MIKLOVA ZALA, 30¢.
MIR BOŽJI \$1.00
MATI BOŽJA NA BLEJSKEM JE- ZERU, 15¢.
MIRKO POSTENJAKOVIČ, 20¢.
MLADI SAMOTAR, 15¢.
MLINARJEV JANEZ, 40¢.
MRTVI GOSTAČ, 20¢.
MARRYAT, MORSKI RAZBOJNIK \$1.00.
MUČENIKI, A. Aškere, elegantno vezan, \$2.00.
MUSOLINO, 40¢.
NA INDIJSKIH OTOKIH, 25¢.
NAJDENEK, 20¢.
NA PRERJJI, 20¢.
NARODNE PESMI, Žirovnik, 3 zve- zki, vez. vsak po 60¢.
NARODNE PRIPRAVEKKE za mla- dino, 4 zvezki, vsak po 20¢.
NASELJENCI, 20¢.
NASELNIKOVA HČI, 20¢.
NAŠ DOM, 3 zvezki, vsaki 20¢.
NA VALOVH JUŽNEGA MORJA, 15¢.
NEDOLŽNOST PREGANJANA IN Poveljčana, 20¢.
NEZGODA NA PALAVANU, 20¢.
NIKOLAJ ZRINSKI, 20¢.
NOVELA, \$1.20.
NARODNA BIBLIOTEKA, I, II, III in IV, zvezek, zvezek po 25¢.
OB TIRH VEČERIH, \$1.50.
OB ZORI, 70¢.
ODKRITJE AMERIKE, vez. \$1.00.
PAVLJHA, 20¢.
PARIŽKI ZLATAR, 20¢.
POEZIJE FRANCETA PREŠIRNA \$1.00.
POTOVANJE V LILIPUT, 20¢.
POSLEDNJI MOHICANEC, 20¢.
POŽIGALEC, 25¢.
PRAVLJICE, Mayer, 20¢.
PRED NEVIHTO, 20¢.
PREGOVORI, PRIKLIKE, REKI, 30¢.
PRI SEVERNIH SLOVANIH, 30¢.
PRI VRBECEM GROGI, 20¢.
PRINC EVGEN, 20¢.
PRST BOŽJI, 20¢.
POD TURŠKOM JARMOM, 20¢.
POT DO SRCA, veseloigra, 20¢.
PRI PUŠČAVNIKU, veseloigra, 20¢.
PUTIFARKA, burka, 20¢.

BEVČEK ANDREJČEK, narodna igra, 40¢.
RILJČEV SEN, 15¢.
RINALDO RINALDINI, 30¢.
ROBINSON, broširan, 60¢.
RODBINSKA SREČA, 40¢.
RODBINA POLANESKIH, 3 zvezki \$2.50.
ROKOVNJAČI, narodna igra, 40¢.
RUSKO-JAPONSKA VOJSKA, 5 zvezkov, 75¢.
ROPARSKO ŽIVLJENJE, 20¢.
SANJSKA KNJIGA, vel. 30¢.
SANJE V PODOBAH, 15¢.
SENILTA, 15¢.
SIMON GREGORČIČ, življenjepi, 50¢.
SITA, MALA HINDOSTANKA, 20¢.
SKOZI ŠIRNO INDIJO, 30¢.
SLOVENSKI SALJIVEC, 2 zvezka po 20¢.
SPILLMANCVE POVESTI, 18 zv. 1. zv. Ljubite svoje sovražnike 15¢
2. „ Maron, kršćanski deček, 15¢
3. „ Marijina otroka 15¢
4. „ Praški judek 15¢
5. „ Ujetnik morskoga roparja 15¢
6. „ Arumagan, sin iadijan- skega kneza 15¢
7. „ Sultanovi suznji 20¢
8. „ Tri indijske povesti 20¢
9. „ Kraljičin nečak 20¢
10. „ Zvesti sin 15¢
11. „ Rieča in bela vrtnica 15¢
12. „ Korejska brata 20¢
13. „ Bog in znanja 20¢
14. „ Prisega auronskega gla- carja 20¢
15. „ Angelj suznjev 15¢
16. „ Zlatokopi 20¢
17. „ Prvič med Indijanci 20¢
18. „ Preganjanje indijanskih misijonarjev 15¢
SPISI ANREJČKOVEGA JOZEFA 15¢
SPISJE (narodna biblioteka), 15¢
S PRESTOLA NA MORIŠČE, 20¢.
STANLEY V AFRIKI, 20¢.
STEZOSLEDEK, 20¢.
STRELEC, 20¢.
STRIC TOMOVA KOČA, 60¢.
SV. GENOVEFA, 20¢.
SV. NOČ, 15¢.
SV. NOTBURGA, 20¢.
SREČLOVEK, 20¢.
ŠALJIVI SLOVENEK, 75¢.
STOLETNA PRATIKA, vez. 70¢.
ŠOPEK LEPIH PRAVLJIC, 20¢.
STARINARIKA, veseloigra, 20¢.
ŠTIRI POVESTI, 20¢.
ŠALJIVI JAKA, 2 zv. vsak po 20¢.
THEOPH, slavni admiral, 20¢.
TIMOTEJ IN FILEMON, 20¢.
TING LING, 20¢.
TRI MUŠKETIRJI, svetovna knji- žica, broš. \$2.30.
TRI POVESTI, 20¢.
TRI POVESTI GROFA TOLSTOJA 40¢.
V DELU JE REŠITEV, 20¢.
V GORSKEM ZAKOTJU, 20¢.
V LJUBLJANO JO DAJMO, veselo- igra, 20¢.
V MEDENIH DNEH, veseloigra, 20¢.
VOŠČINI LISTI, 30¢.
VOHUN, 80¢.
VRTOMIROV PRSTAN, 20¢.
V PADISAHOVEJ SENCI, 6 zvez. skupaj \$1.50.
VINNETOU RDEČI GENTLEMAN 3 zvez. skupaj, 75¢.
ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL, 50¢.
ZLATA VAS, 25¢.
ZLATOROG, \$1.00.
ZMAJ IZ BOSNE, 60¢.
ZOGNEM IN MEČEM, 7 zv. broš. \$2.50.
ZLATE JAGODE, 30¢.
ZLONOST IN VESELEJE, 50¢.
ZINNOVA SKRIVNOST, 20¢.
ZIVLJENJE SV. ELIZABETE, 50¢.

ZEMLJEVIDI:
EMLJEVID AVSTRO - OGRSKE, veliki 25¢, mali 10¢.
EMLJEVID KRANJSKE DEŽE- LE, mali 10¢.
EMLJEVID EVROPE, 25¢, mali 10¢.
EMLJEVID ZJEDINJENIH DR- ŽAV, 25¢.

RAZGLEDNICE:
Cranjska narodna noša, ljubljanske in drugih mest na Kranjskem, new- yorska in raznih mest Amerike, s cvetlicami, in humoristične kakor tudi božične, novoletne, velikonoč- ne po 3¢, ducat 30¢.
Izum mesta New York s krasnimi slikami mesta, 35¢.
OPOMBA. Naročilom je priložiti oštarno vrednost, bodisi v gotovini, bodisi nakaznici ali poštnih znan- ah. Poština se pri vseh teh cenah e všteta.

Podružnice
- Spiljet, Celovec, Trst -
- in Sarajovo. -
- Delniška glavnicna -
- K 4.000.000. -

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani Stritarjevo ulice 2
sprejema vloge na knjižice in na te- 4 1 0
košči račun ter je obrestuje po šlatih 4 3 0
Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev po dnevnem kurzu.
Naš zastopnik za Zedinjene države je tvrdka
FRANK SAKSER CO., 82 Cortlandt Street, New York.

Podružnice
- Spiljet, Celovec, Trst -
- in Sarajovo. -
- Rezervni fond -
- K. 300.000. -

Incorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: FRAN MEDOŠ, 3483 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
Podpredsednik: IVAN GERM, P. O. Box 67, Bradstock, Pa.
Glavni tajnik: JURIJ L. BROŽIČ, P. O. Box 424, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: MAKŠ KERŽIŠNIK, L. Box 383, Rock Springs, Wyo.
Blagajnik: IVAN GOVŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

ALJŽIJI VIKANT, predsednik nadzornega odbora, 1706 E. 24th St., Zecan, Ohio.
IVAN PRIMOŽIČ, II. nadzornik, F. O. Box 641, Eveleth, Minn.
MIHAEL KLOBUČAR, III. nadzornik, 115 - 7th St., Calumet, Michigan.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERŽIŠNIK, predsednik porotnega odbora, P. O. Box 138, Fardine, Pa.
IVAN MERHAR, drugi porotnik, Bx 95, Ely, Minn.
STEFAN PAVLIŠIČ, tretji porotnik, Bx 3 Pineville, Minn.

Vrhovni zdravnik: Dr. MARTIN J. IVEC, 711 North Chicago Street, Joliet, Ill.

Glasilo "Glas Naroda".

PRISTOPILI:

K družinu Matere Božje Karmelske št. 100 v Monongah, W. Va. dne 8. oktobra 1910. Anton Bernatič, rojen 1873, cert. št. 13669; Frank Simič, rojen 1891, cert. št. 13670; Jos. Grilj, rojen 1879, cert. št. 13671; Anton Ivanovič, rojen 1878, cert. št. 13672; John Vidali, rojen 1888, cert. št. 13673. Vsi v I. razred. Društvo šteje 29 članov.

K družinu sv. Frančiška št. 54 v Hibbing, Minn. dne 21. oktobra 1910. Joseph Peruček, rojen 1878, cert. št. 13675; John Debeuts rojen 1872, cert. št. 13676; Anton Petrič, rojen 1874, cert. št. 13677. Vsi v I. razred. Društvo šteje 55 članov.

K družinu sv. Cirila in Metoda št. 9 v Calumet, Mich. dne 18. oktobra 1910. Meth. D. Žunič, rojen 1871, cert. št. 13678; Jurij Puhek, rojen 1876, cert. št. 13679; Stefan Lukner, rojen 1893, cert. št. 14680; Frank Kestner, rojen 1892, cert. št. 13681. Vsi v I. razred. Društvo šteje 246 članov.

K družinu "Sokol" št. 38 v Pueblo, Colo. dne 21. oktobra 1910. John Koeman, rojen 1881, cert. št. 13682 v I. razred. Društvo šteje 52 članov.

K družinu sv. Jožefa št. 26 v Giltart, Mich. dne 21. oktobra 1910. Neža Debeljak, rojena 1877, cert. št. 13688. Društvo šteje 31 članice.

K družinu sv. Janeza Krstnika št. 82 v Shelbygan, Wis. dne 21. oktobra 1910. Anton Prime, rojen 1888, cert. št. 13689, v II. razred; Anton Ivčič, rojen 1891, cert. št. 13690 in Louis Udovič, rojen 1875, cert. št. 13661, v I. razred. Društvo šteje 79 članov.

K družinu sv. Petra št. 59 v Brooklyn, N. Y. dne 15. oktobra 1910. Rev. Anselm Mum, rojen 1875, cert. št. 13662 v II. razred. Društvo šteje 20 članov.

K družinu sv. Alojzija št. 13 v Beggaley, Pa. dne 21. oktobra 1910. Vinjo Kapudija, rojen 1888, cert. št. 13665 in Jakob Djuvčak, rojen 1883, cert. št. 13666 v I. razred. Društvo šteje 59 članov.

K družinu Isus Prijatelj Malenih št. 68 v Monessen, Pa. dne 21. oktobra 1910. Mato Čuk, rojen 1887, cert. št. 13667 in Anton Plavetič, rojen 1886, cert. št. 13668, v I. razred. Društvo šteje 60 članov.

K družinu sv. Florijana št. 64 v So. Range, Mich. dne 21. oktobra 1910. Anton Stimate, rojen 1881, cert. št. 13663 v I. razred. Društvo šteje 44 članov.

K družinu sv. Jurija št. 61 v Reading, Pa. dne 21. oktobra 1910. Peter Jakofčič, rojen 1871, cert. št. 13684, v I. razred. Društvo šteje 43 članov.

K družinu sv. Petra in Pavla št. 68 v Joliet, Ill. dne 22. oktobra 1910. John Lozar, rojen 1880, cert. št. 13686, v I. razred. Društvo šteje 79 članov.

K družinu sv. Frančiška št. 54 v Hibbing, Minn. dne 13. oktobra 1910. Helena Laurič, rojena 1889, cert. št. 13674 Društvo šteje 12 članice.

SUSPENDIRANI:

Od družina sv. Jurija št. 22 v So. Chicago, Ill. dne 10. oktobra 1910. Frank upane, cert. št. 14633; Daniel Rajič, cert. št. 1588; Frank Kovačič, cert. št. 7146; Ivan Činčelič, cert. št. 5602; Mile Corak, cert. št. 6942; Nikola Čutič, cert. št. 1577; Dano Nikič, cert. št. 10570; Giga Mrla, cert. št. 1508; Max Tuhlanec, cert. št. 1597, vsi I. razreda. Društvo šteje 115 članov.

Od družina sv. Alojzija št. 36 v Conemaugh, Pa. dne 17. oktobra 1910. Matja Gabrnik, cert. št. 11112; Anton Kripan, cert. št. 4172; Frank Pene, cert. št. 7405; Steve Pilot, cert. št. 10836, vsi I. razreda. Društvo šteje 102 člana.

Od družina sv. Jožefa št. 89 v Gowanda, N. Y. dne 16. oktobra 1910. And. Govčar, cert. št. 11626, I. razreda. Društvo šteje 26 članov.

Od družina sv. Barbara št. 79 v Heilwood, Pa. dne 21. oktobra 1910. Jakob Repar, cert. št. 10353; Jos. Golob, cert. št. 11677; John Prijatelj, cert. št. 11962, vsi I. razreda. Društvo šteje 27 članov.

Od družina "Sokol" št. 38 v Pueblo, Colo. dne 16. oktobra 1910. John Petrič, cert. št. 12615, I. razreda. Društvo šteje 50 članov.

Od družina sv. Petra in Pavla, št. 35 v Lloydell, Pa. dne 16. oktobra 1910. And. Mikina, cert. št. 12113, I. razreda. Društvo šteje 101 člana.

Od družina sv. Jožefa št. 52 v Mineral, Kans. dne 16. oktobra 1910. Antonija Stimate, cert. št. 11464, Društvo šteje 15 članice.

Od družina sv. Alojzija št. 36 v Conemaugh, Pa. dne 16. oktobra 1910. Helena Pene, cert. št. 7405, Društvo šteje 39 članice.

Od družina sv. Jurija št. 22 v So. Chicago, Ill. dne 10. oktobra 1910. Rozalija Rožič, cert. št. 8868; Katarina Mrla, cert. št. 8861; Marija Simljančič, cert. št. 220, Društvo šteje 48 članice.

ODSTOPILI:

Od družina Matere Božje Karmelske št. 100 v Monongah, W. Va. dne 8. oktobra 1910. Anton Hervača, cert. št. 13431, I. razreda. Društvo šteje 28 članov.

ZOPET SPREJETI:

K družinu Marija Pomagaj št. 42 v Pueblo, Colo. dne 16. oktobra 1910. Jos. Kandaljč, cert. št. 2459; Frank Papež, cert. št. 6670; Geo Zimmermann, cert. št. 6789, vsi v I. razred. Društvo šteje 66 članov.

K družinu sv. Alojzija št. 36 v Conemaugh, Pa. dne 17. oktobra 1910. Frančiška Medle, cert. št. 9331 in Alojzija Novšek, cert. št. 9332. Društvo šteje 41 članice.

K družinu "Sokol" št. 38 v Pueblo, Colo. dne 16. oktobra 1910. Marija Matkovič, cert. št. 11321. Društvo šteje 10 članice.

ČRTANI:

Iz družina sv. Jožefa št. 89 v Gowanda, N. Y. dne 16. oktobra 1910. Frank Eržen, cert. št. 12593, I. razreda. Društvo šteje 25 članov.

Iz družina sv. Jožefa št. 52 v Mineral, Kans. dne 16. oktobra 1910. Frančiška Augustin, cert. št. 9744 in Neža Gustarin, cert. št. 12587. Društvo šteje 17 članice.

PRESTOPILI:

Brat Ferdinand Čerček, cert. št. 370, rojen 1855, razred I, član društva sv. Jožefa št. 52 v Mineral, Kans. je prestopil dne 1. oktobra 1910. k družinu sv. Sreca Jezusa št. 2 v Ely, Minn. Prvo društvo šteje 76, drugo 133 članov.

Brat Ignac Koščak, rojen 1886, cert. št. 12125, I. razreda, član društva sv. Jožefa št. 52 v Mineral, Kans. je prestopil dne 12. oktobra 1910. k družinu sv. Sreca Jezusa št. 2 v Ely, Minn. Prvo društvo šteje 62, drugo 139 članov.

Brat Frank Debeljak, rojen 1878, cert. št. 7808, II. razreda, član društva sv. Jožefa št. 52 v Mineral, Kans. je prestopil dne 12. oktobra 1910. k družinu sv. Sreca Jezusa št. 2 v Ely, Minn. Prvo društvo šteje 62, drugo 137 članov.

Brat Anton Leskavice, rojen 1890, cert. št. 11791, I. razreda, član društva sv. Janeza Krstnika št. 82 v Shelbygan, Wis. je prestopil dne 28. avgusta 1910. k družinu sv. Jožefa št. 85 v Aurora, Minn. Prvo društvo šteje 67, drugo 60 članov.

PREMEMBA RAZREDA:

Brat Frank Holnik, rojen 1867, cert. št. 7619, član društva sv. Jožefa št. 53 v Little Falls, N. Y. je premenil svoj razred iz I. v II. dne 9. oktobra 1910. Društvo šteje 76 članov.

GEORGE L. BROZICH, glavni tajnik.

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

Nasilen krošnjar. V soboto, dne 8. t. m. zvečer se je peljal z železniškim vlakom iz Novega mesta v Ljubljano Anton Malič, krošnjar iz Suhe. Ker je postal sopotnikom nadležen in je v vozu razgrajal, se mu je vsled priročne potnikov na postaji Škofeljan zabavila nadaljna vožnja. To je pa se bolj razjezilo krošnjarja. Prilomastil je v predstojnikovo pisarno ter jel psovati službojočega uradnika. Iz pisarne iztrzan zbijal je s pestjo po dvurih ter hotel s slo noter vdreti, kar mu je pa zadržal nadzornik skladišča. Razbiti je hotel svetiljko in grozil nadzorniku, da ga mora zaklati. Nasilnica je res padla na tla bodalo, katerega mu je nadzornik vzel. Pri premikanju tovornega vlača je letal za službojočim uradnikom ter ga obsopal z raznimi psovankami. Službojočemu orožniku ni hotel na vprašanja odovarjati, marveč je najprej poslal postajnačelnika. Arctotovanju se je protivil in morali so ga vkleniti in le s težavo so ga privedli na orožniško postajo. Peč ni maral hoditi, marveč je na svoje stroške zanteval voz do Ljubljane. Mož je bil precej natrikan. Končno besedo bo govorilo sodišče.

Umazano konkurencio dela nemška pivovarniška družba Union ljubljanskim gostilničarjem. Že pred meseci je naprosila mestni magistrat dovoljenja, da zgradi na preje Auer-Oražnem svetu na "Friskoven" veliki kaniški salon, v katerem naj bi zlasti Belgijci popivali, plesali itd. Mestni magistrat je takrat to prošnjo odločno zavrnil, to pa iz navedenih, zdravstveno-policijskih in ognevarnostnih razlogov. Sedaj, ko je napredna stranka vsled nesrečnega razpusta občinskega sveta prišla na magistratno ob besedo, pa je družba Union zopet dobila korajžje in je prošnjo ponovila. V gostilničarskih krogih vlada vsled tega po pravici silno razburjenje, zakaj nezastirani škandal bi bil, ako bi sedanje magistratno vodstvo omogočilo tako umazano konkurencio in dopustilo naravnost nemoralno podjetje.

Vzoren zakonski mož je brezposelni tiskarski delavec I. M., rojen leta 1877, v Gotenici in pristojno v Smuku, ki si preganja čas s pijančevanjem in pa s tirijimlovom v mestnem logu. Svojo 15 let starejšo ženo je z grožnjami prisilil, da ga vzela. Ko pa je s silo in zvijačo izšel iz nje zadnji vinar, jo je začel na vse mogoče načine mučiti in trpinčiti. Človeku se gabi, ko čuje, kaj je vse počel za njo. Prepeljal in davil jo je celo, ko je v največji bedi in rešeni ležala na smrtni postelji. 8. t. m. je pomilovaljavredna žena umrla in je torej rešena nadaljnjih moževih surovosti.

Ljubljanski topničarski nadporočnik odklikovan. Nadporočnik pl. Bulwysky ljubljanskega topničarskega polka je bil od Nj. Veličanstva zaradi zaslug v vojaški službi, zlasti pa pri letošnjih vojaških vajah, odlikovan z Najvišjim priznanjem.

84 beguncev 17. pešpolka. Ravno kar je izšla tiralica za štirinosemdesetimi begunci 17. pešpolka, ki so bili deloma rezervisti, deloma bi morali nastopiti vojaško službo. Skoro gotovo so vsi v Ameriki. — Kdor pozna razmere v stari domovini in pri vojaštvu posebno, da se temu ne boče žudi.

Nesreča z avtomobilom. V ponedeljek 3. t. m. je pridrivil avtomobil z neznano številko iz Bohinja proti Lescanam. Baje so seccle v njem tri nezane osebe. Krog ene ure popoldne zaletel se je avtomobil s tako silo v voz Jaka Kocjančiča, posostnika iz Gorj, da je njegovi kobilici odbil nogo. Lepo žival, cenjeno 700 K, je moral posestnik takoj oddati kogačju. Nezaslišano in vse graje vredno pa je, da je avtomobil, ne zmenec se za nesrečo, brezbržnik, kakor bi se ne bilo nič zgodilo, odpeljal dalje po cesti. Posestnik trpi občutno škodo. Ker pa avtomobil ni imel številke, sč do danes še ni moglo dognati, kdo je bil on, ki se je vozil v njem. Zandarmerija je bila takoj obveščena in sedaj zasleduje brežbržnega avtomobilista.

Izpred ljubljanskega okrajnega sodišča. — Tat. koleso v. Ivan Katero, 16 let star tiskarski vajence iz Trsta, je dne 2. julija t. l. Viktorja Fleretu na glavni pošti v Ljubljani izmaknil kolo, cenjeno 246 K ter ga v Postojni prodal za 60 K. Dne 27. avgusta je pa tudi izmaknil kolo, ki je bilo last nekoga poročnika v Ljubljani. Tudi to kolo je skušal v Postojni prodati, kar se mu pa ni posrečilo, ker so ga prijeli. Za kazen mu je bilo prisojeno štiri mesece težke ječe.

Tatinska tovariša. Pestnik Janeza Šveljgina na Brestu so te dni izginile tri kokoši in en petelin, ki so na vrta na nekem drevcu nočili. Poleg tega je bilo še vžeti iz kuhinje 40 mesenih klobas. Te tatvine sumljiva sta Janez Erjavce iz Bresta, katerega klobas je našel pod dotičnim drevsom, na katerem so je perutnina nabajala in duinar Fran Pucihar iz Gomnice, kateri je pri Šveljginu 14 dni delal ter so mu bile domače razmere dobro znane. Oba osumljenca so videli razni domačini štiri večer se okoli Šveljginove hiše potikati. Pucihar je je neznano kam proti Ljubljani krenil.

Za tovariša se je polegnil. Dne 18. septembra t. l. je poročnik je prišel mestni stražnik v hišni v Lattemanov drevod, kjer se se gostje nekaj pripravili ter napovedal policijsko mo. V prvi vesti pa je pozval nekoga Roberta Karlbauerja, naj zapusti lokal in ker se ta temu ni hotel pokoriti, ga je stražnik artoval. Tedaj se pa zavzame za svojega tovariša Jožef Lenger, delavec pri gugalnicah iz Atlena na Stajerskem doma, udari stražnika po roki in omogoči, da je Karlbauer ušel. Tudi je stražnika poslal, da Begu dan krade in mu zagrozil, da se mu boče slabo godilo, če na cesi preobledenega zasači. Obsojen je bil na šest mesecev ječe.

Imena ni hotel povedati. Dne 23. septembra t. l. je mestni redar v Škofji Loki ustavil delavca Franeta Mikliča, brez stalnega bivališča zato, ker se mu je zdel sumljiv. Vprašal je ga, kam da gre? "Kaj tebi mar haraba, lump, ravbar", je bil moža odgovor. Arctotovanec, priveden na stražnico, ni hotel povedati svojih osebnih podatkov in ko ga je hotel redar preiskati, se je Miklič temu uprl, zgrabil redarja za prsi ter za desne nadlehti s tako silo, da je zagabil redar krvave podplutbe. Obdolženec le v toliko priznava, da je bil proti stražniku neroden in popolnoma pijan, kar pa ni bilo resnica. Obsojen je bil na šest mesecev ječe.

STAJERSKE NOVICE.

opravljata dr. Kristan iz Ormoža in dr. Spisec iz Središča.

Skrivnostna smrt. V Celju so našli v vojašnici 87. pešpolka nekoga rezervista mrtvega na postelji. Sumijo la se je zastrupil.

Slučaj odvetnika dr. Holda v Gradcu. Prof. dr. Holda se je začel redna preiskava. Sodnja se ima baviti s preko 180 slučajih nepoštenih manipulacij s tujim denarjem, katerih se dolži dr. Holda. Pri vsem tem se nam čudno zdi samo eno: ali res ni graško odvetniška zbornica prav nič vedela za dr. Holdovo "delovanje"?

Olika "gospoda" Ambrožiča v Celju. Znano je, da je še celjske policije dr. Ambrositsch izdajatelj zloglasne "Deutsche Wacht". V tem listu se po navodilih policijskega šefa na najpodlejši način blatijo vsi Slovenci. To je gotovo nekaj neučevnega, da policijski šef izvirje narodnostne prepade in polboje. Tak varuh javnega reda in mira je mogoče pa samo v Avstriji. Ambrožič pa se ne ponaša samo s tem, da napada njegov list slovenske sosesčane, on se ponaša tudi s skrajno nedolžnostjo. Pri nedavno vršilih se občinskih volitvah na Tebarjih je bil Ambrožič član volivne komisije. Ob ti priliki je zažuril dr. Ambrožič nekemu slovenskemu volivcu v obraz: "Šie komeen mir den A.... lecken!" Če je že še celjske policije tako surov, kakšni morajo biti šie celjski policaji!

Konja pod vlakom. Med Spisfeldom in Gersdorffom je povozil ljutomerski vlak dva konja, ki sta bila last nekoga tržana v Ernovzu. Hlapec je spal na vozu, ko je vozil čez železniški tir in ni opazil prihajajočega vlača. Enemu konju je odrgal vlak vse štiri noge, drugemu jila je le polomilo.

Svojo ženo umoril. Prečetenih tedov so našli v Donnersbachu pri Irndingu na Stajerskem žensko truplo. Sodna preiskava je agoščevala mitivo za delavčovo ženo Barbra Hofer iz Donnersbacha. Znano je bilo, da je Hofer s svojo ženo v nemiru živel. In ker so 29. septembra zvečer videli nekoga moškega, ki je nesel na rami žensko, so začeli takoj sumničati, da je Hofer morilec. Ko so ga dne 7. t. m. aretirali, je osumljenec priznal umor. Ko je šel 17. septembra s svojo ženo v Irnding, sta se začela prepirati. Na to jo je prijel, ter vrzel čez most v vodo. Skočil je za njo ter jo toliko časa s kamnom po glavi tolkel, da jo je ubil. Potem je truplo z dravnjen pokrtil. 29. septembra zvečer je je arestl k potoku ter jo vrzel v vodo. Oddali so ga sodišču.

Življenja sit natakari. V St. Gotardu so našli ustreljenega 52-letnega natakarja Josipa Finka. Mož je menda odupal, da bi se mogel kot star natakari preživljati.

Železniška nesreča pred sodiščem. V soboto, 8. t. m. sta stala pred mariborsko sodiščo železničarja Pirker in Arnež. Dne 25. junija t. l. so na koroškem kolovozu premikali, pričemer se je delavec Pelko srušilo ponesrečil. Obtožena sta: Pirker, da ni postavil znamenja za "stoj", Arnež pa, da je Pirkerju rekel, da mu znamenja ni treba postaviti. Obsojena sta: Pirker na 3, Arnež pa na 2 meseca strogega zaporu.

PRIMORSKE NOVICE.

Poskušeni samomor. V Pulju si je nek Italijan, imenovan Cazzetti, porinil nož v prsni; pri tem je zavpil: "Tako se dela v Zadru!" Prenesi so ga v bolnico.

Ženo zastrupil. V Kistanju v zaderskem okraju je pred par meseci porodila žena posestnika Šimna Vukšiča dečka. Mož je pa ženo z otrokom vred naglal iz hiše, ker je bil prepričan, da otrok ni njegov. Žena je nato prebivala v nekem svinjaku in se je preživljala s tem, kar so ji dobri ljudje podarili. Čez dvajset dni je žena nenadoma umrla. Zandarmerija je slučaj naznačila državnemu pravdnštvu v Zadru, ki je takoj odredilo raztelesenje trupla. Sodna izvedenca sta dogluala, da je žena umrla vsled zastrupljenja s strihninom. Zandarmerija je nato aretirala Šimna Vukšiča in njegovega brata Jurja.

"Kunštini" Dunajčan. Pravi Nemece sovražni in zaničuje sicer vse Slovence, a za slovenskim denarjem se podi kakor pes za klobaso. Tudi izlevaloce harmonikar Fr. Hochholzer in podpis "Bog, dragi prijatelj stari K" za krajevno ime in je poslal pisno v kraj "Bog dragi prijatelj"! Pod krajevno ime pa je zapisal košto "Stari..." Na svojo srečo je še italijanski pristavil pravo krajevno ime in tako je Rok Dragošević dobil to originalno pismo. To službo

harmonikar res zasluži svoje ime — Hochholzer.

Vesti iz Krimina na Goriškem. Cesar je povodom 80-letnice pozviljnil Krimin v mesto. Dotično poročilo je prejelo občinsko starištvostvo že 18. avgusta, a do danes ni natančneje objavil svojega znano. — Slovenska šola se je letos vsa prmovila in dobila napis: Narodna šola. Kakor čujemo, se je letos še več otrok vpisalo, kakor tani. — Letošnja vinska letina bo de tu v okolici še povoljno dovolj dobra.

Opatijske novice. Samomor radi 150 kron. V torek, 2. t. m., se je zastrupila v Opatiji Tereza Holzer, stara 23 let, omožena, hišna v depezdanci II. hotela Stefanije, ker je zmanjkalo nekemu gostu 150 K, kateri znesek je ona dotičnemu gostu vzela, kar se ji je dokazalo. Vzela si je celo stvar tako k sreči, da jo 5 urah pred soluhjo in kaznjajo gaal k izvršitvi samomora. Poplja je precej močno dozo lyzola še isti dan popoludne in umrla v sredo, 5. oktobra voku 2. ure zjutraj. Pomagati se ji ni moglo, ker se je prepizno za čin doznalo. — Opatijska Zdraviliška palača. Opatija napreduje in se more meriti z vsakim modernim vremenim mestom. V Opatiji imamo po največjem sistem vrenjo kanalizacijo, dobno električno razsvetljavo, izvenšni obmoškom polu, imamo električno železnico in še druge moderne stvari. Kmalu bodo na bogatejši še za zdraviliško palačo, katere se boče počela zidati že v letu 1912. V palači se boče nahajalo poleg drugih moder-

no vremenih prostorov tudi gledališče, katero je dosedaj zelo nizmerno. Ta palača, katere boče zidana na morju, boče stala okroglo 2.000.000 kron. Zidala jo bo na svoj račun občina Velosha-Opatija in zdraviliščna komisija. Stala boče tik opatijskega pristanišča proti hotela Quarneru.

Kje je moj brat JOSIP TEKAVEC? Pred epim letom sva bila skupaj v Bessemer, Pa. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, naj mi naznači, ali pa naj se sam javi. — John Tekavec, Box 23, Copen, W. Va. (29-10-1-11)

SLOVENCI IN SLOVENKE NA ROČAJE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKE DNEVNIK!

NARAVNA KALIFORNIJSKA VINA NA PRODAJ

Dubro črno vino po 50 do 60 ct. galon s posolo vrel.
Dubro belo vino od 60 do 70 ct. galon s posolo vrel.
Izvrstan trnovec od \$2.50 do \$3 galon s posolo vrel.

Manj nego 10 galon naših vin ne naroča, ker manje količine ne morem razpošiljati. Zvezdno z naročilom naj pr. naročniki dosežejo denar, ostro ma Money Order Sposlovanjem

Nik. Radovich,
594 Vermont St., San Francisco, Cal

Pozor! Pozor!

Pravi dolenski Cviček

slivovko, brinjevec, tropinovec, rozolijo in višnjevec (Weichselgeist)

je dobiti le pri meni. Jaz vse te in še drugo avstrijske in ogerske pijače importiram.

Pišite po cenik in pozneje naročite, da se sami preprčate.

FRED. SCHWARZ
1330 First Avenue, New York, N. Y.

RED STAR LINE.

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom.

Redna tedenska zveza potom poštinih parnikov z brzoparniki na dva vijaka.

LAPLAND 18,694 ton	KROONLAND 12,185 ton
FINLAND 12,185 ton	VADERLAND 12,018 ton

Kratka in mlobna pot za potnike v Avstrijo, za Ogrsko, Slovenko, Hrvaško in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deželami je dvojna direktna železniška zveza.

Posebno se še skrbi za udobnost potnikov metkrova. Tretji razred ostoji 4 malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov

Za nadaljne informacije, cene in vožne listke obrniti se je na

RED STAR LINE.

No. 9 Broadway NEW YORK	1306 "B" Street N. W. WASHINGTON, D. C.	205 McDermott Ave. WINNIPEG, MAN.
84 State Street BOSTON, MASS.	219 St. Charles Street NEW ORLEANS, LA.	315 Geary Street SAN FRANCISCO, CAL.
709 2nd Avenue SEATTLE, WASH.	90-95 Dearborn Street CHICAGO, ILL.	121 So. 3rd Street MINNEAPOLIS, MINN.
1319 Walnut Street PHILADELPHIA, PA.	900 Locust Street ST. LOUIS, MO.	31 Hospital Street MONTREAL, QUE.

Spominjajte se stare domovine in družbe

SV. CIRILA IN METODA

Zahtevajte in kupujte Ciril-Metodove smodke in vžigalice

Ako storite tako, spolnujete Vašo narodno dolžnost

Pa slovenskih naselbinah, kjer trgovci ne prodajajo narodnega blaga, se prosijo slavna slovenska društva, da si nabavijo v svrhu nadaljne razprodaje. Na ta način ne bi podpirali samo družbe sv. Cirila in Metoda, ampak i tudi lahko vsako leto napravili lep dobiček za svoja društva.

Ciril-Metodove smodke razpošiljamo tudi v Ameriko. Si on v Amerike in sicer 50 komadov za \$2.00, 100 kom. za \$3.00, 250 kom. za \$5.00, 500 kom. za \$8.00, 1000 kom. za \$12.00, 2000 kom. za \$20.00

ROJAN DELAVSKA PODPORNNA ZVEZA

Vstanovljena dec 16. avgusta 1908.
Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penna.
s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, R. F. D. No 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomožni tajnik: ANDY VIDRICH, P. O. Box 523, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: FRANK ŠEGA, L. Box 238, Conemaugh, Pa.
Pomožni blagajnik: IVAN BREZOVEC, P. O. Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JACOB KOCJAN, preds. nadz. odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, L. Box 101, Conemaugh, Pa.
ANTON STRAZIŠAR, nadzornik, Box 511, Conemaugh, Pa.

POROČNIKI:

ALOJZIJ BAVDEK, predsednik poroč. odbora, Box 1, Dunlo, Pa.
MIHAEL KRIVEC, poročnik, Box 324, Primoer, Colo.
IVAN GLAVIČ, poročnik, P. O. Box 323, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. E. BRALLIER, Greve St., Conemaugh, Pa.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki so ljudje prošnji pošiljati denar naravnost na blagajnika in nikakor drugem, vse druge dopise pa na glavnega tajnika.

V slučaju da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjersibodi v poročilih glavnega tajnika kakše pomanjkljivosti, naj se to nemudoma naznani na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi. Društveno glasilo je "GLAS NARODA."

GOSPOD MIRODOLSKI.

Spisal Josip Stritar.

(Dalje.)

"Če sem za kaj hvaležen svojemu stvarniku, hvaležen sem mu za to do broto! Radovan! ti si mlad, ti ne veš, kaj je blaga žena! Bog ni usliši moje želje, želje skrbnega očeta, in na koncu svojega življenja bodeš govoril, kakor zdaj jaz govorim. Srečne dni sem preživel z njo, kako naglo so minili! Njene želje so bile moje želje, njena volja moja volja. Lep je učiteljski stan, jaz ne vem lepšega na svetu; vendar ima, izkusil bodeš sam, svoje težave. Kako lep, blag namčen, kako težko ga doseči? Človek, naj si še toliko prizadeva, naj ga vse hvale, težko je sam s seboj zadovoljen."

"Prihajajo-mu težka trenutja, bitna se mu skrbi, temni se mu čelo, upada mu srce — ljub pogled iz njemuhi oči, prijazna beseda iz njemuhi ust, in solinčni svetl razsvetli mu čelo in mir se mu vstavi v srce. Oj blago bitje, ki, iznebiti se zemeljske teže, breztelesno bivaš zdaj v večno mirnih prostorih, zvesta družica moja! ako čestiti moje besede, hvala ti, srčno hvala! Moj mir si bila ti, moja tolažba, moja sreča. Samo enkrat si me žalila, ko si od mene, od svojih se poslovila!"

Začunjo se ženski koraki, vrata se lahno odpro in — veselja zar posije očeta iz rosinih oči.

IV.

"Sami, gospod Mirodolski, sami?"
"Samo, gospod župnik! Lepo je, da vam od branila vročina obiskati stara znanca. Sem-le sediva v senčico; pot vas je ugrala; separno je po gozdu, tudi senca malo pomaga. — Barba!"

Nepotrbeno je bilo klečati. Že stoji polpripravega vina na mizi pred gospodoma. Zvesta služabnica stoji preo, gospodom župnikom ter čaka, da si obrne dobro rejeni postavnici mož potno odličje; potem mu prime urno roka in na jo poljubi; to se ve da ni pozabila preje obrisati si ust z belim predpasnikom; snažna, čedna ženska je bila staričava Barba; po tem se zavrti ter odide, a vrne se kmalu s steklenico hladne studenčnice in hleboj belega kruha. Storišči svojo dolžnost izgubi se zopet po svojih opravkih; govorila ni besede, zdelo se ji je nesposobno; bila je Barba mirnega jezika in utrujen rok, biser vseh poslov ženskega in moškega spola, kar jih je bilo dosedaj, in kar jih bode morebiti še nekoliko časa za nami. Čakala ni, da jo gospod opomni dolžnosti. Psiček, ki je vesel priskakal pred svojim gospodom, naznanil ji je prihod imenitnega gosta; po tem je vedela, ka ji je početi; iz glave je znala, po vrsti, vse hišne navade.

Gospod župnik je dobil doma, kakor smo videli, svojega znanca; drobiti tovariš njegov ni bil tako srečen. Pernu je bil z doma, Bog ve, kam, kar ni bilo videti nikakor po volji njegovemu mlademu prijatelju. Nekoliko časa stika po hiši in po vrtu; ker ga ni našli, leže v hladno travo pod drvo izpehan in nevoljen.

"Kje je pa mladi svet?" vpraša gospod župnik, ko se je nekoliko oddehal in nagnil prvo čelo.

"Na griču, pri Radovanovi materi

je vse troje, in Pernu z njimi. Radovan je bil pri nas; po kosilu so odšli; kaj je njim vročina! Mene so pustili doma — stara; zvečer sem objubil priti za njimi."

"Starec! Nurrnjete se, gospod Mirodolski. Precej enoliko let imava, krepkega se čutim res, in ne bojim se vsakega, vendar z vami bi se nič prav ne upal."

"Poglejte moje lase!"
Imel je gospod Mirodolski, kar smo morebiti pozabili povedati v začetku povesti, goste, dolge bele lase, ki so bili v nekaterih čimnem, a nikakor neprijetnem nasproju z njegovim polnim, zdravim rdečim, sedaj krepko ogoledim obličjem, z jasnim, bistrim očesom, ki mu je tako pogumno in vendar tudi tako prijazno gledalo izpod temnih obrvi. Ničurnost najsmehnejša moška slabost, ni bila slabost gospoda Mirodolskega, vendar ne bal bi si bil rad odrezati ali tudi samo prerezati čestitih belih las, brez katerih si je bilo tudi težko misliti tega moža, kakor leva brez veličastne grive. Tudi ni imel navade, pokrivati si glave, gozloglav je hodil po vrtu in mrazu in vročini. Lepo ga je bilo videti, ko se je s cvetočima hčerka izprelajal čestiti oči, hrast-korenjak med mladima lipama, ki jima čebele brende in šame po dišečem evetju!

"Sueg na vrhu!" govori dalje gospod Mirodolski, "sueg priča, da je zima, gospod župnik; kaj pomaga, da je gora v znoju še nekoliko zelenava! Roka in noga, ne rečem, da sta mi odpovala, tudi oko mi služi za vsako potrebo."

"Ne vstrašili bi se, mislim, ako bi srečali sami v gozdu volka, z vašo pestjo po glavi, in dovolj bi mu bilo."
"Poskušil bi že, poskušil; ne dal bi se mu kar tako, ali nakosil koš detelje, zavihiti ga z desnico na ramo, to mi je še vedno igrača."

"Verrje vam rad, kdor vas vidi, gospod, saj ste skoraj v pregovoru go vsej župniji zaradi vaše moči. Samo to se mi čudno zdi, kako ste mogli, tako dolgo po mestih živeti, ohraniti si tako trno zdravje in tako moč."

"Zirava, kmečka kri, gospod župnik, zmerno, trezno življenje, dela, kolikor prav, počitek o pravem času, čista, zdrava sapa, mrzla voda, ne preveč skrbi, nič strasti in mirna vest, gospod župnik, tu imate vso moje lekarno!"

"Veste, kaj se mi posebno pametno zdi, gospod Mirodolski? Da ste tako o pravem času, rekli bi morebiti kdo, pred časom popustili službo ter stopili v zaslužni pokoj, katerega vam Bog daje uživati še mnogo, mnogo let!"

"Vidite, dragi gospod, moja misel je bila vedno ta: Človek ima svoje dolžnosti, a tudi svoje pravice. Kadar je izpolnil svoje dolžnosti, kolikor je najbolje mogel in znal, potem sme tudi nekoliko živeti zase."

Delo v tednu, a nečelje preste, Trud ves dan, zvečer veselo goste! govori nemški pesnik, in prav govori, kameti človek ne čaka, da mu začno pešati moči, da že ne more več izpolnjevati svojih dolžnosti; umakne se za

časa ter prepuka mesto mladim, žilim močem. Vsak ob svojem času, zlasti pa v učiteljskem stanu.

Zalostno je videti moža, ki se ubija in trudi — se ve da ne iz geselja do dela, ubija se in trudi, da doseže nekoliko več pokojnine; morebiti tudi srebrni križec — Zalostno je, pravim, videti moža, katerega zapuška dušna in telesna moč, vendar se sili izpolnjevati svoje težke dolžnosti, učiti, izrežati mladino, katera se slednje igra z njim, kakor veter s šibkim trstom. Teža nistem hotel čakati jaz, zato me vidite tukaj, gospod sosed, v neslavnem pokojju!"

"Bog vas živi, gospod Mirodolski, in daj tak pokoj vsem poštemim možem! — Srečo imate, dragi prijatelji, z vsem, kar počnete. Glejte, zeta imate, da si boljsega želeli ne morete, ne leči vaša boljsega moža. Vri mladenič je Radovan, veselje mi je pogovarjati se z njim. Vsestransko in korenito je izobražen, kolikor jaz soditi smem; in kako skromen je poleg svoje nečestnosti! Bog daj, da bi bila taka vsa naša učeca se mladina, da bi imeli mnogo takih učiteljev, potem nam se ni bati! Na tujem se ni izneveril svoji domovini, zvest sin ji je ostal, ali svojega domoljubja ne nosi na jeziku. — Ime njegovo se ni imenovalo po tatarih, čitalcih in časnikih, celo med našimi pesniki se pogrčta; kjer se je govorilo za domovino, kričalo in pile, njega ni bilo ne čuti, ne vidi. Rekel mi je, — in kako bi poštem človek ne bil njegove misli! — da prava, resnična, globoka ljubezen do domovine ne ropoče in ne kriči pri vsaki priložnosti, da jo čuje svei in slavi. Taka ljubezen, tako navdušenje, je kakor plamen, ki ga daje zažgana slavnina kopica; res mahom se dvigne visoko, da se nebo žari, da si otroci oči poleg tje ter od veselja vrisakajo, da imajo tako ve lik ogenj! Nekoliko trenutij — plamen je ugasnil, ostal je kupček pepela, žerjavice ne toliko, da bi se hrška spekla; žalostni stoje otroci drugega ne, kakor da jih nekoliko oči skele. Taki otroci smo bili tudi tolikokrat mi! O da bi vendar že kdaj izpoznali svojo nespanet, ne dajali se vedno in vedno slepiti bleščecim frazam, public besedam ničurnim, in tolikokrat tudi samopridnih kričanjev! Svojih najsvetejših čutov ne razklada mož pred svetom, kakor pohišni prodajalec svoje blago; globoko v prsih goji svetj ogej, kateri ga blagodejno ogreva in poživlja, njega in vse dejanje njegovo. Tako misli in govori Radovan o domoljubju, in zatorej ga imam rad; ne bojim se, da bi se kdaj izneveril svojemu prepričanju, da bi za kdaj utrdilo ali ostrašilo nasprotovanje, naj mu pride od zgoraj ali iz ned zaslepljenih rojakov. Česar se je naučil, kar je marno tudi in s trudom lepega in dobrega nabral in tuji deželi o pridelekdaj, to sem nverjen, našemu narodu v korist. In, kakor mi je pravil, ni on sam, kateri tako misli. Po-slabno veselje mi je bilo, pravno srečno veselje, ko mi je pravil, da je sedaj med našo mladino na Dunaju neka zveza, neka skrivna zarota, gospod Mirodolski! Bog nam daj obilo takih! Dali so si besedo, da boeje malo govoriti, a mnogo delati za domovino. Pridnost je njih gesto in poštenost na vse strani. Dovolj selparstva, pokazalo je, kaj more; naj poštenost enkrat poskusi svoje moči. Vsak naj se izučil in izuri v svoji stroki, da mu ne bode nikogar se bati. Potem pa vsi domov, vsak na svoje mesto. Koreniti v vednosti, poštenj in dejanju, omikani in plmeniti v vedenju, roga bi se bali, kdaj se more meriti z nami? Čistati, spoštovati nas morajo naši nasprotniki, potem se nas bodo bali, potem bodo skromni in tihi, kakor je spodobno človeku v tej doželi: Si vis Romae, romano vivito more. To vam je poštem in časten boj, brez kričanja in psovanja. Tako bode, po boji in človeški pravici, Slovence gospod na slovenski zemlji. Kaj pravite, gospod Mirodolski?"

"Nič novega mi niste povedali, častni gospod; Radovan in jaz nimava skrivnosti; vendar sem vas z veseljem poslušal do konea; kaj lepega človek rad dvakrat sliši. Poznate me, gospod, kakor jaz poznam vas, zato se lahko umeva. Priletna sva oha; težko, da nekakava lepe bodočnosti, katere želi va našemu narodu; vendar potolažena se ločiva od tod; zarja, ki lepši dan obeta, zlati nebo; od daleč gledava obljubljeno deželo, v kateri bode srečno živeli naši potomci. Na veselo bodočnost!"

(Dalje prihodnj.)

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kateri potuje skozi New York v stari kraj ali pa iz starega kraja, naj obišče

PRVO SLOVENSKO - HRVATSKO GOSTILNO S PRENOČIŠČEM

August Bach,

137 Washington St., New York City, kjer bode dobro postreženi in na popolno so vedno čiste sobe za prenočanje. Dobra domača hrana.

KRETANJE PARNIKOV.

OCEANIC
odpluje 2. nov. v Southampton.
LA PROVENCE
odpluje 3. novembra v Havre.
FRIEDRICH DER GROSSE
odpluje 3. novembra v Bremen.
KAISERIN AUGUSTE VICTORIA
odpluje 5. novembra v Hamburg.
CELTIC
odpluje 5. novembra v Liverpool.
NEW YORK
odpluje 5. nov. v Southampton.
EUGUNIA
odpluje 5. nov. v Trst in Reko.
NIEUW AMSTERDAM
odpluje 8. novembra v Rotterdam.
KAISER WILHELM DER GROSSE
odpluje 8. novembra v Bremen.
MAJESTIC
odpluje 9. nov. v Southampton.
LAPLAND
odpluje 9. novembra v Antwerpen.
LA SAVOIE
odpluje 10. novembra v Havre.
ST. PAUL
odpluje 12. nov. v Southampton.
KROSPRINZESSIN CECILIE
odpluje 13. novembra v Bremen.
NOORDAM
odpluje 15. novembra v Rotterdam.
LAURA
odpluje 16. nov. v Trst in Reko.
SAMLAND
odpluje 16. novembra v Antwerpen.
ADRIATIC
odpluje 16. nov. v Southampton.
LA LORRAINE
odpluje 17. novembra v Havre.
PRINZ FRIEDRICH WILHELM
odpluje 17. novembra v Bremen.
PHILADELPHIA
odpluje 19. nov. v Southampton.
ARABIC
odpluje 19. novembra v Liverpool.
ROTTERDAM
odpluje 22. novembra v Rotterdam.
GEORGE WASHINGTON
odpluje 22. novembra v Bremen.
OCEANIA
odpluje 23. nov. v Trst in Reko.
FINLAND
odpluje 23. novembra v Antwerpen.
LA TOURAINE
odpluje 24. novembra v Havre.

ZIMSKI POUK

v angleščini in lepopisju potom dopisovanja.

Ako želite dobiti nekaj pojma o teli predmetih, vpišite se v našo šolo. Poučujemo že tri leta. Pojasnila za študi.

Slovenska korespondenčna šola, 619 St. Clair Avenue (S. B. 10), Cleveland, Ohio.

HARMONIKE

bodisi kakoršakoli vrste izdelajem in popravljam po najnižjih cenah, a delo trpečno in zanesljivo. V popravu zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 16 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem krajnem domu. V popravke vzamen, krantjem kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršikoli kdo zahteva brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL, 1017 E. 62nd Str., Cleveland, O

POZOR rojak!

Kdor kupuje oro ali druge stvari, ki jih prodajo v starem mestu, naj se najprej posloži po lepo odlično po cenah.

BERGANCE, WIDETICH & CO., 1622 Arapahoe St., Denver, Colorado

Ne pozabite, da edino jaz žgem BRINJEVEC iz importiranega brinja.

BRINJEVEC zaboj od 12 steklenic (5 steklenic 1 galona) \$13.00. Manj kakor en zaboj ne razpošiljam.

DROŽNIK, galona \$2.75. Razpošiljam v sodih od 4½ do, 10 ali 50 galon.

TROPINJEVEC, galona \$2.50. — Razpošiljam v sodih kakor drožnik.

CONCORD DOMAČE VINO, galona 50¢; v sodih od 50 gal.
CATAWBA DOMAČE VINO, galona 75¢; v sodih po 50 gal.
Priložite naročnu tudi denar.

JOHN KRAKER, EUCLID, OHIO.

Za vsebino tujih oga: v ni odgovorno ni upravištvo, ni nredništvo.

Rojaki ne poslušajte!

Obrekovalcev in lažnjivcev iz katerih ne govori drugega nego črna zavist.

. Frank Sakser Co.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
(lastna hiša)
6104 St. Clair Ave. N. E., Cleveland, O.

stoji danes tako trdno kakor še nikdar popreje. Kdor pošilja

denarje v staro domovino

lahko mirno spi in si je svest, da ti pridejo po posredovanju te tvrdke v najkrajšem času domu.

Potniki, kateri kupijo

parobrodne listke

so pri tej tvrdki najboljše in najsolidneje postreženi.

To ve več tisoč rojakov!

Vsakdo kdor se je enkrat obrnil na to tvrdko se še vedno z zaupanjem na njo obrača.

KOLENDAR ZA LETO 1911

že marljivo tiskamo ter bode vsebina zopet raznovrtna in obsežna; tudi več slik bo v njem, Upamo, da bode do konecem novembra dotiskan na kar ga bodedo precej pričeli razpošiljati. Cena mu bode tudi letos 30 centov s pošto vred.

POZOR ROJAKI!

Po dolgem času se mi je posrečilo iznajti pravo Alpen tinkturo in Pomado proti izpadanju in zarazu las, kakoršne se dosedaj na svetu ni bilo, od katere močim in ženskimi prosti in dolgi lasje vsenikoli popolnoma zrastejo in ne bodo več izpadali, ter ne osiveli. Ravno tako močim v č. težkih kranji buki pogost v rokah nogov in kričalk v 8 dneh popolnoma odpravim, kurja očesa bradavice, pufne more in vse drugo se popolnoma odstrani. Da je to resnica jamim z gotov. Pišite po cenik katerega pošljem zastonj.

JAKOB VANCIC, CLEVELAND O. P. O. Box 69

NAZVANILLO.

Rojakom Slovencem in Hrvatom, kateri potujejo čez Duluth, Minn., priporočamo našega zastopnika g.

JOSIP SCHARABON-a, 115 W. Michigan St., Duluth, Minn., kateri ima svoj

SALOON

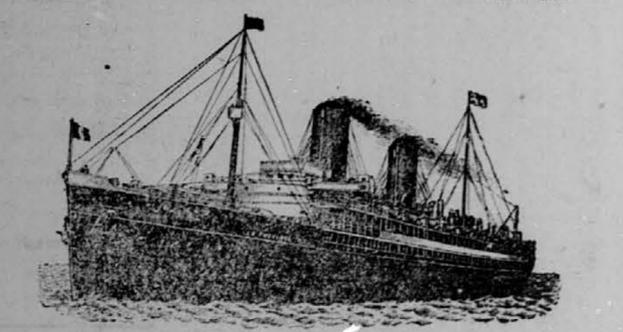
prav blizu kolodvoza. Vsak rojak je pri njemu najbolje postrežen.

Posilja denar v staro domovino najceneje in najhitreje po našem posredovanju. Zastopa nas v vseh po-
lih. Toraj pazite, da se ne vsedete na lim iskavim besedam ničvredne-
šev, katerih v Duluthu ne manjka.
Spoštovanjem
Frank Sakser Co.

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

(Francoska parobrodna družba.)
Direktna črta do Havre, Pariza, Švice, Inomsta in Ljubljane. Ekspres parniki so:

"LA PROVENCE" "LA SAVOIE" "LA LORRAINE" "LA TOURAINE"
na dva vikala na dva vikala na dva vikala na dva vikala

Poštni parniki so: "LA BRETAGNE" "LA GASCOGNE" "CHICAGO" na dva vikala.
Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK, corner Pearl St., Chesebrough Building.

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih iz pristanišča šte. 57 North River in ob sobotah pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

"LA PROVENCE" 3. novb. 1910 "LA TOURAINE" 24. novb. 1910.
"LA SAVOIE" 10. novb. 1910. "LA BRETAGNE" 1. decembra.
"LA LORRAINE" 17. novb. 1910 "LA SAVOIE" 8. dec. 1910.

POSEBNA PLOVITBA V HAVRE:

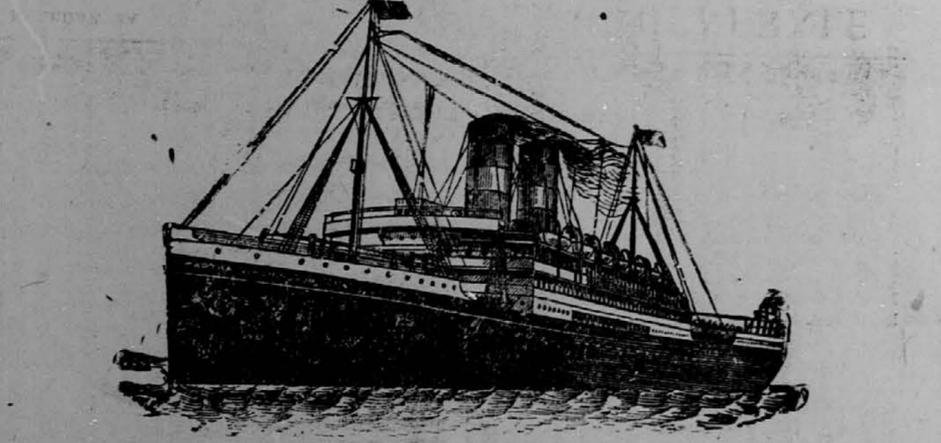
Lepi parnik "NIAGARA" odpluje 3. novembra 1910. ob 10. uri popoldne.
Parnik "Florida" odpluje dne 12. novembra ob 3. uri popoldne.
Parnik "La Gascoigne" odpluje dne 12. novembra ob 3. uri popoldne.
Parnik "CAROLINE" odpluje dne 26. novembra ob 3. uri popoldne.
Parnik "CHICAGO" odpluje dne 26. novembra ob 3. uri popoldne.

Parniki z zvezdo zaznamovani imajo po dva vikala.

Avstro - Amerikanska črta

[preje bratje Cosulich]

Najpripravnejša in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate.

Novi parnik na dva vikala "MARTHA WASHINGTON".
Regulerna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Cene vožnih listov iz New Yorka za III. razred so:

TRSTA	023 00
LJUBLJANA	33 60
REKE	33 00
ZAGREBA	34 20
KARLOVCA	34 25

II. RAZRED do
TRSTA ali REKE \$50.00 do \$55.00

PHELPS BROS. & CO., Gen. Agents, 2 Washington St., New York